

co vás zajímá z Miletína a okolních obcí

Sousedské listy

Vydává Město Miletín

březen 2020

Miletínské modlitbičky oslavují

Oslavovat 200. výročí založení firmy, to se hned tak někomu nepoštěstí. U nás v Miletíně to ale možné je.

Firma, známá široko daleko Miletínskými modlitbičkami, už dvě století proslavuje naše město svým perníkářským a cukrářským uměním. Český rozhlas vysílal k tomuto výročí relaci a my jsme požádali o laskavé svolení pana Karla Erbeny a paní redaktorku Zdeny Kabourkovou, abychom mohli s jejich povídáním seznámit i naše čtenáře. Hlavně ty, kteří neměli to štěstí poslechnout si to v rozhlase. Najdete zde informace, které mnozí z Miletíňáků neznají.

Miletín má řada lidí spojený s rodištěm Karla Jaromíra Erbeny. Vzpomínají na něj i v Erbenově pekárně, kde visí obrázky z Kytice. Název pekárny ostatně není čistě náhodný, slavný spisovatel byl nepřímým vzdáleným příbuzným majitele Karla Erbeny. V kanceláři pan Erben má ale také řadu gastronomických ocenění, i za Miletínské modlitbičky.

Perníky tvarované do různých figur se u Erbenů vyrábějí od roku 1820. Tehdy se dělal oblíbený „glancák“, což je těsto z žitné a pšeničné mouky, které se vtlačovalo do dřevěných forem, poté vyklápělo na pláty a následně už peklo. Figurky husarů, postav svatých, srdcí, kohoutů nebo koníků se natíraly barvami a leštily kličem.

Firemní Tatra na rozvoz zboží

V roce 1834 se výroba přesunula do domu na náměstí, který prodal pan Paczelta ze Zvičiny. Na počátku 2. poloviny

19. století se začal prosazovat perník z pšeničné mouky zvaný „pumperníkl“. Opět se tvaroval pomocí dřevěných forem, vyklápěl a pekl. Zdobila ho poleva z cukru a bílku.

„Na nápad vyrábět modlitbičky přišel v roce 1864 praděd mého otce Josef Erben při pohledu na ženy vracející se z nedělní bohoslužby. V ruce svíraly modlitební knížku.“ říká Karel Erben, který v tradici pečení specifického druhu perníkového zboží pokračuje, ačkoliv se cukrářem nevyučil. Tvar modlitební knížky Josefa Erbeny inspiroval ke zhotovení medového perníku s oříškovou náplní, na němž je plátek z vaječných bíl-

ků a dalších komponentů. Uprostřed vrchní cukrové polevy je půlka mandle.

Se synem a následníkem řemesla Josefem téhož roku nabízeli novinku na vyhlášené miletínské pouti. Protože byla premiéra úspěšná, perníková rarita se stala prestižním výrobkem. Výrazný podíl na tom má i poctivá ruční výroba.

„Tatínek byl vyučený cukrář i perníkář ještě za Rakouska-Uherska. Bratr se cukrařině vyučil, ale přišel rok 1948 a byl konec. Já jsem se vyučit perníkářskému a cukrářskému řemeslu nestihl. Místo toho jsem přes dva roky sloužil v technické jednotce u Komárna“.

Modlitbičky vyrazily do světa

Na začátku 20. století perník zamířil do Čech, Rakouska, Německa a Francie. Od roku 1913 jsou modlitbičky chráně-

ny slovně ochrannou známkou. V roce 1921 došlo za působení dalšího Josefa Erbeny k přestavbě domu, zvětšení prostor prodejny, přístavbě skladů a další dílny. Zmodernizovalo se vybavení, zvětšil se sortiment, ale modlitbičky stále patřily k vyhledávané pochoutce.

Částečně byla omezena výroba za protektorátu. Opakovala se zkušenost z 1. světové války. Mandle byly nedostupné a nahradil je křížek z cukru. A v poválečné době padl na živnost rodiny Erbenů stín, na dlouhých 42 let přetrhal rodovou tradici. Následovalo znárodnění roku 1949 a vystěhování rodiny z domu na náměstí. Noví výrobci v letech 1949-1991 už tradiční modlitbičky nevyráběli. Pouze při miletínské pouti jste si občas mohli pořídit napodobeninu s názvem Miletínky.

Výroba se vrátila původním majitelům v roce 1991 a od toho roku do současnosti působí firma Erben s.r.o.

Odvysíláno Českým rozhlasem
Hradec Králové

Zákazníci, kteří modlitbičky kupují jako dárek pro přátele, známé nebo vzdálenou rodinu, vědí, že dostanou vynikající kvalitu, čerstvost, zaručeně ruční domácí výrobu a 200 let starou tradici. Tedy to, co se stále více dnes oceňuje.

Modlitbičkám, všem jejich současným tvůrcům i majitelům firmy přejeme do další stovky zdraví, hodně sil pro udržení tradice a spokojené zákazníky.

Iva Reichlová

Na slovíčko s panem starostou

První číslo roku 2020 začínáme jako obvykle rozhovorem s panem starostou.

IR: Pane starosto, co by se naši občané se od Vás měli dozvědět na začátku roku?

MN: V prvních měsících roku bych rád občany informoval o akcích, které plánujeme letos realizovat a proč.

Začal bych tím, že, bohužel, není pravda, co je veřejně proklamováno, jak stát bude obrovsky podporovat venkov.

Obce vždycky byly a stále jsou závislé na dotacích. Ze svých rozpočtů toho moc nedokážou. Ministerstvo pro místní rozvoj, které je garantem rozvoje obcí, bohužel, na letošní rok minimálně z 50 % zkrouhlo dotace, vyhlašované pro různé oblasti. Nejvíc mě překvapila skutečnost, že zrušili právě ten dotační titul, po kterém vždycky obce toužily a který byl vždy přeplněný, a to rekonstrukce místních komunikací. Což mě dost naštválo, protože komunikace jsou největší problém, který obce mají. A ministerstvo se zachovalo tak, že titul zrušilo. Navenek něco hlásá, ale skutečnost je pak úplně jiná.

IR: Které ulice by u nás bylo potřeba zrekonstruovat?

MN: Měli jsme v plánu zrekonstruovat ulici Palackého, Na pláckách. Ale jak to vypadá, budeme si pravděpodobně na tuto rekonstrukci muset ušetřit. Protože když ministerstvo nevyhlásilo tento titul letos, nejsem si jistý, že ho vyhlásí příští rok. Na druhou stranu, v příštím roce jsou volby, tak třeba najednou se někde nějaké peníze pro tento titul objeví. Ale nedá se na to spoléhat.

Mluvím o tom proto, že hlavně z tohoto důvodu se letos nebudeme pouštět do větších akcí. Abychom si našetřili na re-

konstrukci této ulice.

IR: V tom případě, kam letos napne všechny síly?

MN: Soustředíme se na dvě hlavní akce: koupaliště včetně kempu a dílny.

Na koupališti jsme začali v loňském roce, vytrhali jsme část starého betonového dna. Na jaře začneme s kompletní rekonstrukcí **dna bazénu**, nikoliv celého bazénu. V kempu přistavíme čtyři nové chatky a zrekonstruujeme recepce.

A dílny: letos už konečně chceme splnit slib a dostavět sklady pro spolky. A také chceme, lépe řečeno musíme postavit novou velkou garáž. Máme hodně drahou novou techniku a tu musíme někde uskladnit. Budeme také dělat pevné podloží v celém areálu dílen z broušeného asfaltu, který jsme nakoupili. Budeme se zkrátka letos věnovat dílnám, aby chlapi, kteří tam pracují, měli

slušné zázemí. A také aby bylo kde skladovat všechnu techniku, která je už moderní a je potřeba se o ni náležitě starat. Slibujeme to už několik let a letos je k tomu vhodná doma. Už i proto, že, jak jsem říkal na začátku: když nebudou dotace, budeme potřebovat ušetřit peníze na případnou rekonstrukci silnic.

To jsou dvě základní akce. Když nám vyjde čas a kapacity, chceme pokračovat v rekonstrukci chodníků. Víme, že nejhorší je ulice Havlíčkova a Palackého, tam si to lidi zaslouží. Ale to záleží opravdu na tom, jak nám zbude čas. Protože dva hlavní úkoly pro letošek jsou koupaliště a dílny.

IR: Budeme mít na tyto akce dost pracovníků?

MN: Problémem, třeba konkrétně v dílnách, je stálý nedostatek lidí. Dřív jsme byli zvyklí, že jsme lidi získávali z úřadu práce. Ale to už několik let nejde, protože na úřadu práce je vhodných lidí naprostý nedostatek. A i když se teď už konečně začínají objevovat, tak zase změny v evropských i státních dotacích na zaměstnanost lidí ztěžují zaměstnávání těchto pracovníků.

Původně platilo, že vybraný člověk může přijít na dva roky, pak už jen na jeden a teď je to tak, že bychom ho mohli zaměstnat jen na tři měsíce. Což je úplná hloupost. A další hloupost je nařízení, že každý takový člověk musí před nástupem do práce absolvovat 20hodinový kurz, ve kterém ho budou učit, aby nezapomněl pracovat. Člověk, který už tak má málo peněz, ještě bude muset utrácet peníze za jízdné.

Sousedské listy č. 1/2020 vyšly 25. března 2020 v Miletíně

Periodický tisk Města Miletín. Četnost vydání: 4x ročně. Evidenční číslo: E 14408

Vydavatel: Město Miletín, náměstí K. J. Erbena 99, 507 71 Miletín, IČO 00271811

Redakce: e-mail: novinymiletin@seznam.cz; telefon: 724 040 412

Vedoucí redaktorka: PhDr. Iva Reichlová

Redaktoři rubrik: Bc. Miroslav Nosek, Mgr. Stanislava Hlaváčková, Bedřich Hak,

Bc. Tomáš Hlavatý, Bc. Ondřej Machačka, Zdeněk Paulus, Jan Vaniš

Grafická úprava: PhDr. Iva Reichlová; počet strany: 32

Korektura: Vítězslava Tučková, Mgr. Gabriela Reichlová

Tisk: ARPA-tiskárna Dvůr Králové nad Labem

Příští číslo vyjde v červnu 2020, uzávěrka 1. června 2020

A také se tím samozřejmě prodlouží doba, kdy může nastoupit. Přesto si vyzkoušíme dotaci u jednoho člověka, zda nám ho dají a na jak dlouho. A pak uvidíme. Už teď slyšíme zprávy, že ekonomika klesá, je tedy předpoklad, že se trh práce alespoň trochu naplní vhodnými lidmi. A snad se zlepší podmínky pro poskytnutí těchto dotací.

IR: A co naše lesy?

MN: Lesům se letos musíme také věnovat. Jak je známo, přišli jsme o všechny smrkové lesy. Chtěli bychom začít sázet, ale listnáče a vhodné stromy. Větší část ponecháme, aby si příroda poradila sama a aby se les samostatně obnovil.

IR: Stále více diskutovaným problémem je třídění odpadu.

MN: To je druhá věc, o které chci dnes hovořit. Třídění odpadu není jen nějaká otázka do budoucna. Je to situace, která se musí řešit už teď. Musíme se k tomu postavit čelem. Je potřeba stále lidi přesvědčovat o tom, aby odpad třídili. Přesvědčit je, že třídění odpadu se všem vyplatí.

Většina lidí nejvíce slyší na peníze. Pro ně je nejdůležitější tato informace: neustále se bude zdražovat odvoz komunálního odpadu, tedy položky za tuny uloženého odpadu na skládkách. To znamená, že když lidé nebudou třídít, bude se z Miletína svážet víc komunálního odpadu. A tím pádem se bude muset zvyšovat poplatek za odpady.

Ti lidé, kteří přemýšlejí dopředu a není jim lhostejné, jak bude situace s odpady vypadat, mají už u nás dostatek možností na třídění. Máme 12 kontejnerových míst: Na Voštipci, Bidlova, Havlíčkova, Lhotova, Trotinka, 10. května, Tyršova, Komenského, Podháj, u hřbitova a dvě v ulici Jiřího z Poděbrad. Třídíme plasty, papír, sklo, kovy.

Rozdali jsme kompostéry, takže lidé mohou svůj vytríděný bioodpad vyvážet celoročně do boxu, který jsme pro tyto účely zřídili.

Máme místo, kam lidé mohou odkládat větve ze stromů. Nově zavedeme na zkoušku na třech místech hnědé kontejnery na bioodpad. Lidé sem budou moci odkládat odpad ze zahrad, trávu,

listí a jiné. V žádném případě se ale nesmí do těchto kontejnerů ukládat zbytky potravin.

V informačním centru mohou třídít baterie, staré pečivo, starý olej, žárovky, drobné elektro. Jednou za měsíc provádíme svoz elektroodpadu a autobaterií, dvakrát do roku svoz nebezpečného odpadu.

Rozdávali jsme teď tašky na třídění v domácnosti těm občanům, kteří přišli zaplatit za odpad. A pokud jsem slyšel, mělo to úspěch.

Z toho vyplývá, že naši občané mají obrovskou možnost odpad třídít. Pokud skutečně budou třídít, tak Miletín bude zdražovat jen málo nebo vůbec. A navíc ty obce, které budou skutečně mít výborné výsledky ve třídění, budou mít nějaké slevy při ukládání komunálního odpadu na skládky.

Pro třídění odpadu jsou podmínky tady dobré, určitě je možné něco zlepšovat a rádi přivítáme další náměty a nápady.

IR: Je systém placení odpadu v tuto chvíli spravedlivý?

MN: Přemýšleli jsme o tom, jak to udělat, aby platby byly co nejspravedlivější. Ale zatím není ta možnost, aby to bylo úplně spravedlivé. To by musela mít každá popelnice nebo každý kontejner svůj kód. Při svozu by si jeho obsluha načetla číslo této popelnice, zvažila ji a do systému by se zapsala přesná váha. Ale to je zatím hudba budoucnosti.

Posunulo se to ale tak, že vůz svážející odpad přijede do Miletína, nastaví si v systému, na který je připojený, město Miletín a nula kilogramů. A když objede všechna místa a odjíždí z města, má v systému zapsaný přesný počet kilogramů, které v Miletíně naložil. Budeme tedy už platit jen to, co se z města odveze. Ne jak to bylo dřív, že se to bralo stanoveným odhadem. Dnes je to mnohem spravedlivější. Nicméně stejně občané musí co nejvíce třídít, možnosti mají.

IR: Má město možnost nějakého postihu těch, co netřídí nebo dokonce neplatí za odpad?

MN: Občané by měli počítat s tím, že můžeme dělat namátkové kontroly popelnic a kontejnerů. Pokud tam bude

netříděný odpad, nalepíme na nádobu oznámení, že nebude vyvezena, dokud nebude odpad, který tam nepatří, odstraněn. Jsou to tlaky, které nejsou moc populární, ale dají se využít. Už proto, že na ty, kteří netřídí, doplácejí občané, kteří poctivě třídí.

Budeme samozřejmě pořád doplácet na neplatiče, které máme i u nás. Proto jsme na zasedání 9. 3. 2020 projednali rozhodnutí podávat návrhy na exekuci u všech dlužníků poplatků za odpad.

Skutečnost je taková, že dluhy rodičů se přenáší na jejich děti a už od narození z nich rodiče dělají dlužníky. Dluhy včetně navýšení za neplacení a exekuci narůstají do poměrně velkých částek. Děti za ně mohou děkovat svým nezodpovědným rodičům, kteří je do života vyšlou s velkým dluhem. I tomu chceme pomocí exekucí zabránit.

Další skutečností je, že tito neplatiči nemají své popelnice a odpad házejí do popelnic sousedům nebo do kontejnerů na tříděný odpad. Z těch zase vybírají papír a plasty a topí s tím v kamnech.

Ale bohužel není zatím prostředek, kromě exekucí, který by je přinutil za odpady platit. Současný systém dávek obecně je nespravedlivě nastavený. Jestliže někdo bere sociální dávky, mělo by být stanoveno, že nejprve zaplatí za byt, elektřinu, vodu, obědy pro děti, odpad atd., a pak teprve mu budou dávky vyplaceny. Bohužel to tak není a my nemáme takové páky jako třeba vodárny: neplatíte vodu, tak vám ji zavřeme.

Odpady jsou už dnes velký problém. Psali jsme i o systému, který mají v Rohoznici. Konzultoval jsem to s příslušnými odborníky, ale nakonec jsme došli k závěru, že to, co máme nyní u nás, je v současné době nejlepší. Je lepší to ponechat i díky té změně, o které mluvím výše, že už se zvaží jen náš odpad a platíme jenom za to, co se u nás naloží.

Hlavně ale platí: budeme-li všichni třídít odpad, budeme všichni platit méně.

IR: Pane starosto, děkuji za rozhovor a spolu se čtenáři si přejeme, aby se letos povedlo to, co plánujete.

Iva Reichlová

Základní škola K. J. Erbena Miletín

Cena za čokoládu

Jaká je skutečná cena za čokoládu? Bavíme se pouze o penězích?

V posledním únorovém týdnu se téměř polovina žáků účastnila lyžařského výcviku, snížené počty studentů ve třídách inspirovaly učitele k projektu Cena za čokoládu.

Všichni žáci druhého stupně se ráno sešli v jedné učebně, kde pomocí brainstormingu vymysleli několik témat, po kterých se následující hodiny pídili. Týmy vylosované napříč třídami se postavily na rovnocenný start a těž vytvořily nové příležitosti pro spolupráci a kamarádství.

Po hrubém odhadu kolik peněz z výsledné ceny čokolády jde pěstitelům, překupníkům, výrobě, prodejci a státu se skupiny chopily notebooků či atlasů a během 60 minut získávaly informace, o které se doposud nezajímaly, nebo je nenapadly.

Po velké přestávce se učitelé i žáci sešli a zadaly se pokyny k závěrečným výstupům. Tím byla prezentace pro ostatní skupiny a učitele, které se posléze vystavily na chodbách školy k nahlédnutí i pro ostatní žáky, jež ten den museli zůstat doma, nebo čelili výzám na lyžařském kurzu.

Prezentace žáků, ať už v elektronické nebo papírové podobě, přinesly mnoho informací, ty byly pestré, zajímavé, přínosné, nové, nehezky, děsivé, v neposlední řadě bohužel pravdivé. Spojujícím prvkem byla čokoláda. Žáci se zaměřili na sekce producentů kaka, plantáže, továren a výroben čokolády,

přírodopisnou část jakožto kakao a kakaovníky samotné, historii, zpracování a produkci kaka, podíl jeho producentů, organizace podporující africké rodiny pracující na plantážích, UTZ, fair trade, strádání dělníků, dětskou práci, otroctví, obchod s lidmi, nelegální farmářství, finanční rozdělení zisku, perspektivu této práce, vzdělávání v Africe, složení látek v tabulkách této pochutiny od rozdílných prodejců, deštné pralesy, jejich kácení, prosperita, zabíjení živočichů včetně těch ohrožených a odlesňování.

V průběhu akce žáci mohli ochutnat dva druhy čaje, které se v oblasti Pobřeží slonoviny běžně pijí, a individuálně odpovídali na tři otázky, jež byly předloženy na chodbě. Jedna byla, jaká je cena za čokoládu pro ně a pro jejich vrstevníky na plantážích v Africe.

Mgr. Jana Tomková

Lyžařský kurz ZŠ Miletín

Letošní kurz se konal na konci února a byl provázen mnohými těžkostmi. Po havárii vodovodního zdroje na původní chatě jsme se štěstím našli nový objekt přiměřené velikosti a za vhodnou cenu v obci Jestřabí v Krkonoších. Při vlně nachlazení a chřipek mnoho dětí před kurzem onemocnělo, ale požadovaný počet účastníků jsme dodrželi. Zúčastnili se tentokrát i žáci ze 4. třídy.

Louky okolo chaty byly zelené, vlek nejezdil, takže záložní zasněžovaná sjezdovka ve vzdálenosti mírně přes dva kilometry byla jediným možným místem výcviku. Skibusy a nohy nás

v pořádku přepravily ke sněhové ploše a po mírných obtížích všichni žáci sjížděli sjezdovku Aldrov ve Vítkovicích bezpečně a krásně. Ani deštivé úterý nás nezaskočilo. Stolní tenis, nová forma kulečnicku, karetní a deskové hry nás zabavily a podvečerní vycházka na pohár a hranolky do restaurace Rezek krásně uzavřela odpočinkový den. Ke konci týdne začal trochu padat sníh, louky a stromy už byly bílé, občas vysvitlo i sluníčko, konečně jsme zažívali zimní čas. Někteří žáci poslední den vyrazili na běžkařskou túru, čímž byl plán kurzu zcela naplněn.

V útulné chatě s celkem dobrým jídlem, v teple a suchu jsme strávili krásných pět dní. Všichni se těšíme na další zimu, snad bude lepší než ta letošní.

Jiří Hofman, David Hruška
vedení kurzu

Nadcházející akce:

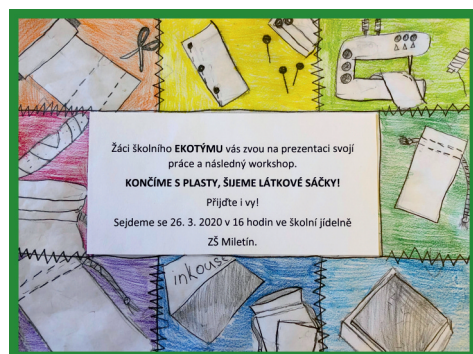
26. 3. Představení Ekotýmu ZŠ Miletín, workshop

1. a 2. 4. Zápis do první třídy

1. 6. Den dětí na 1. stupni, 2. stupeň

Kvízování v Sousedském domě

Více podrobností či fotek naleznete na webových stránkách školy www.zsmiletin.cz. O dalších akcích vás budeme informovat.

Pohádkové lyžování dětí

V průběhu února se skupina dětí naší mateřské školy zúčastnila 5denního výjezdového lyžařského kurzu. Skupinová výuka lyžování probíhala za přímé účasti kmenových učitelek z naší mateřské školy a lyžařských instruktorů vždy od 9 do 10.30 hod.

Každý den jsme odjížděli od školky v 7.15 směr Areál Formanka Jánské Lázně. Radovali jsme se z toho, že si alespoň trochu užijeme sněhu, když nám ho letos zima nedopřává.

První den si instruktoři děti rozdělili podle toho, na jaké úrovni se dokázaly na lyžích pohybovat.

Zdatnější lyžaři se pod dohledem svých instruktorů přesunuli na sjezdovku, kde dle jejich pokynů začali

lyžovat. K přesunu nahoru využívali pohyblivý koberec.

Začátečníci si postupně osvojovali základní postoj při lyžování, bezpečné zastavení a zatočení, jízdu v pluhu a přesun na pohyblivém koberci.

Je až neuvěřitelné, že děti, které se na začátku bály a potřebovaly pomoc a podporu právě nás učitelek, dokázaly na konci kurzu bez problémů sjíždět sjezdovku. Dokonce si všichni vyzkoušeli přesun na pumě.

Poslední den uspořádali instruktoři pro děti závody. Každý dle svých možností projížděl slalomem určitý úsek sjezdovky za plné podpory ostatních lyžařů, instruktorů, učitelek a také rodičů.

Rodiče se mohli poslední den přijet podívat na to, co se děti naučily, co zvládají. Leckteří tomu, co viděli, nemohli uvěřit.

Nakonec byly děti za svou snahu a píli odměněny sladkou odměnou, diplomem a čokoládovou medailí.

Ani druhá skupina dětí, která zůstala v mateřské škole, nezapomněla. Paní učitelky jim nabídly různé sportovní aktivity, které rozvíjely jejich pohybové dovednosti. V příštím školním roce se budou také moci lyžařského kurzu zúčastnit.

Nyní se již těšíme, že už přijde jaro, sluníčko vysuší zahradu a my si na ní budeme zase pěkně užívat her.

Lenka Chlubnová

150 let od úmrtí Karla Jaromíra Erbena

Protože si letos budeme připomínat 150 let od úmrtí našeho slavného rodáka, připomeňme si také něco z jeho života.

Je to až neuvěřitelné, kolik životopisů bylo o této osobnosti napsáno. A vždy musím konstatovat, že to byl úžasný člověk, který mohl být na sebe hrdý. A neměl život nijak snadný. Stále ho pronásledovaly choroby, hlavně tuberkulóza. A celý život se mu, hlavně ve snech, vracely vzpomínky na bratříčka Jana.

Karel se narodil 7. listopadu 1811 jako druhý z dvojčat. Jeho starší bratr Jan brzy po narození zemřel, přestože měl o dost větší porodní váhu. Celý první rok Karlova života neměli rodiče jistotu, zda přežije. Maminka ho doslova vyvíplala.

Dnes si to člověk neumí představit, kolik úmrtí malých dětí v rodinách bývalo. V Erbenově rodině se z devíti dětí dožily dospělosti jen dvě. Karel a mladší sestra Josefa.

Otec Jan byl ševcem, ale to pro uživení rodiny nestačilo. A tak si přivydělával sadařstvím. Protože maminka Anna roz. Žabová byla z učitelské rodiny, také Karel se měl stát učitelem. Ale on trochu zadržával v řeči a takovéto povolání by nebyla nejlepší volba.

Nakonec zásluhou miletínského

faráře Jana Arnolda a kaplana P. Antonína Černého, kteří vybírali nadané žáky a připravovali je na studia, hlavně výukou němčiny a latiny, Karel dobře obstál při zkoušce a začal ve čtrnácti letech studovat na hradeckém gymnáziu.

Tehdy bylo nutné dobře ovládat němčinu. Však první verše, kterými se Karel Janu Nepomuku Lhotovi pochlubil, napsal v němčině. Ale Lhota mu to vymluvil.

Karel úspěšně gymnázium ukončil v roce 1831 a pak pokračoval ve studiích v Praze. Finančně mu vypomáhal majitel miletínského panství Hynek Falge.

Když v roce 1835 začal čtvrtý semestr právnické fakulty, nápor jeho choroby byl tak veliký, že si myslel, že umírá. Odjel tedy na radu lékaře domů. Jeho zdravotní stav se opravdu zlepšil. Přestože se vrátil do Prahy až začátkem června, podařilo se mu složit předepsané zkoušky a nemusel semestr opakovat.

Když se blížilo období prázdnin, spolužák Karel Havlík ho přemluvil, aby s ním jel do Žebráku. Pobyt byl pro Erbena osudným, poznal tam Betyнку Mečířovou. Dá se říci, že to byla láska na první pohled. Také ho zaujalo, že Betyнка hrála v ochotnickém divadelním spolku.

Známost s Betynkou bral tak vážně, že dokonce zašel za její matkou (otec už nežil) a sdělil jí, že Barboru miluje a až dokončí studia a získá řádné zaměstnání, vezme si ji za manželku. Matka nakonec konstatovala, že bude rozumné, aby k jejich zasnoubení došlo, až bude jisté, že dokáže zabezpečit rodinu.

Když se Erben dozvěděl, že zdejší ochotnický spolek neví, jakou divadelní hru bude hrát, rozhodl, že jim sám jednu frašku napíše. Při prázdném

pobytu v Žebráku na tom pracoval. Už měl představu, jakou jednu z hlavních rolí bude Betyнка hrát. Nakonec se připojil zdický kaplan Josef Vorel a Erbenovu veselohru „Sládci“ obohatil hudbou. O velikonočních roku 1837 se divadelní hra v Žebráku hrála a měla úspěch.

Od jara r. 1836 se Karel s Betynkou vídal častěji, protože pobývala u své tetičky v Praze. A na počátku léta dostal Karel překvapivou zprávu. Jeho sestra Josefa se bude vdávat za truhlářského tovaryše Chmelíka. Nakonec Karel přemluvil Betyнку, aby s ním na svatbu do Miletína jela. Ale nesměla se to dozvědět její maminka. Ta by s tím nesouhlasila.

V Miletíně se dozvěděl nečekanou zprávu. Již tam nepůsobí páter Arnold. Nynější majitel Hynek Václav Falge ho obvinil, že projevuje k mladým chlapcům přílišnou sympatii. Páter Arnold svou funkci přenechal kaplanovi Černému a utekl do Prahy, kde žil jeho bratr Emanuel. Biskupské komisi se ale jeho vinu nepodařilo potvrdit.

Když se dal panovník Ferdinand V. zvaný Dobrotivý v září 1836 korunovat českým králem, Karel se svými spolubydělci a Betynkou si to nenechali ujít. A dokonce do Prahy přijel i Karlův otec. Podařilo se jim dostat se na Křížovnické náměstí a tuto osobnost zahlédnout v uniformě polního maršálka.

Roku 1837 Karel úspěšně dokončil studia. Stal se přísedícím u soudu, ale bezplatně. V r. 1842 mu vyšla první sbírka „Písní národních v Čechách“, která měla veliký ohlas. Jen F. L. Čelakovský nevěřil, že mohl Erben nasbírat tak velké množství lidových písní a říkal, že je to podvod.

Pokračování na straně 7

Erben měl mnoho přátel, kteří mu při sbírání lidových písní pomáhali, a sám jich velké množství při svých cestách zapsal. Také dostal za úkol doprovázet profesora moskevské univerzity O. M. Bodjanského po Chodsku. I když, jak říkal, “nemám Rusy rád; nikdy jsem se netajil názorem, že jsou to okupanti a utiskovatelé Poláků...“, nakonec se s ním spřátelil. Bodjanský docela ovládal češtinu a Erben mluvil už obstojně rusky. A na Chodsku také slyšeli mnoho písní, příběhů a pohádek.

Také v tom roce znovu zavítal Karel s Betynkou do Žebráku, když se dozvěděl, že je paní Mečířová vážně nemocná. Karla požádala, aby si Betyнку co nejdříve vzal. A tak byla v květnu ve Zdicích svatba, na kterou přijeli i Karlovi rodiče z Miletína. Betynčina maminka se svatby zúčastnit nemohla a za pár týdnů zemřela. Finanční situace novomanželů nebyla jednoduchá. Bydleli v novém pronájmu a na provoz domácnosti si museli brát z nevelkého Betynčina věna.

Karel se také zajímal o české pohádky. Na začátku r. 1843 se na Žofíně konal první Český ples, Karel s Betynkou se ho také zúčastnili. Tam se poznali s Barborou Němcovou. Byla to velmi krásná žena. Sama Karla oslovila a nabídla mu k vydání své rukopisy českých pohádek. Když si je hned druhý den četl, napsal jí, že jsou zdařilé, a navrhl jí, aby je sama vydala. Jinak setkání s ní raději nevyhledával.

Hlavně zásluhou Františka Palackého se Karlovi splnilo přání cestovat po Čechách, a tak rozmnožovat svoje sbírky. Na účet Vlasteneckého muzea po dobu šesti let měl prohledávat a uspořádávat zanedbané venkovské archivy, a to vždy od dubna do října. Jeho prvním působištěm byl Frýdlant. Betynka tak zů-

stávala v Praze sama a měla obavy o Karlovo zdraví při práci v prašném prostředí. Karel také posílal příspěvky do Záhřebu Stanku Vrazovi do časopisu Kolo. Ten mu tyto časopisy posílal.

Erbenovi přátelé uspořádali k prvnímu výročí svatby Karla s Bety výlet do okolí Prahy. Velkým překvapením byla přítomnost F. L. Čelakovského. Tam si na usmíření s Karlem podali ruku.

Další místo jeho působení byl domazlický hrad a zámek Trhanov. Betynka odjela na léto k sestře Anně do Žebráku. V roce 1844 Karel pobýval na Plzeňsku. V Plzni stěhovali archiv do nové radnice. Protože už věděl, že Betynka očekává děťátko, vrátil se domů o měsíc dříve. Ani doma nezhálel. Zpracoval archivní materiály, překládal právní řád do češtiny, uspořádával národní písně a první sbírku pohádek.

V listopadu se u Erbenů narodila dcera Blažena. V březnu 1845 postihly Prahu velké povodně. Protože Erbenovi bydleli na Malé Straně, byli od zbytku Prahy odříznuti.

V tomto roce Karel působil v Českých Budějovicích, Táboře, Soběslavi a v klášteře Zlatá Koruna. I tam byly stopy po přívalech vody.

V knihovně budějovické fary objevil poklad, opis Kosmovy kroniky. Nakonec se mu podařilo získat ji pro Vlastenecké muzeum výměnou za jinou historickou knihu. V knihovně Zlaté Koruny získal kompletní Postilu od Mistra Jana Husa.

Karel poznal mnoho dalších známých osobností: Josefa Kajetána Tyla, K. H. Borovského, Karla Sabinu, K. H. Máchu, Františka Palackého. Znovu se setkával s bývalým knězem Janem Arnoldem a jeho bratrem Emanuele, hlavně při slavnostním otevření Měšťanské besedy.

V závěru roku 1845 se Karel dozvěděl, že je jeho matka vážně nemocná, a odjel dostavníkem do Miletína. Betyнку přesvědčil, aby kvůli malé Blažence zůstala raději doma. Matku zastihl v posledních hodinách života. Zemřela 2. ledna 1846.

V roce 1846 čekal Erben pobyt v rodném kraji, v Trutnově a Hradci Králové. Těšil se, že zavítá na chvíli do Miletína. Ale co ho čekalo, bylo děsivé. Miletín totiž zrovna vyhořel. Shořelo 112 domů. Protože Betynka očekávala další přírůstek do rodiny, Karel v červnu odjel do Prahy. Narodila se jim druhá dcera Ladislava.

V tomto roce se Karel stal asistentem Vlasteneckého muzea. Na výzvu Učené společnosti měl Karel v únoru r. 1847 přednášku v oboru slovanského bájesloví. Hovořil skoro dvě hodiny, měl velký úspěch. Osobně ho pochválil i Josef Jungmann, který v listopadu zemřel.

V roce 1848 byl Karel Erben jmenován místo Jungmanna do sboru Matice české. Dokonce obdržel pamětní medaili za zásluhy.

Růžena Hellingerová
Pokračování v příštím čísle

Okénko do knihovny

Božena NĚMCOVÁ - 200 let od narození

Není snad na českém literárním nebi záhadnější hvězdy, než je „naše paní Božena Němcová“. V učebnicích se dočteme, že se narodila 4. února 1820 ve Vídni, jako nemanželská dcera české služky Terezie Novotné, posléze provdané za panského štolbu Johanna Pankla. Kvůli nesrovnalostem v matričních záznamech se dodnes spekuluje o přesném datu narození a o jejím původu. Víte, že existují indicie, podle nichž je autorka Babičky dcerou malíře Goyi a španělské šlechtičny? Podle jiných tvrzení je Goyovou vnučkou – vyberte si. V její pozůstalosti se totiž našlo několik umělcových originálních grafik.

Rodiči Boženy by také mohli být Kateřina Vilemína Zaháňská (paní kněžna z Babičky) a mocný kníže Klemens Metternich nebo sestra paní kněžny Dorothea a některý z jejích milenců? Proč vlastně vzaly sestry Zaháňské Barunku na svůj zámek na vychování? A jak to, že Němcová měla černé vlasy a zelené oči, zatímco její otec vlasy plavé a oči modré?

Víme, že dětství prožila v Ratibořicích, základní vzdělání získala ve škole v České Skalici a že velký vliv na ni měla její babička. V 17 letech se provdala za Josefa Němce, o patnáct let staršího úředníka finanční stráže. Manželství nebylo láskyplné, jak by si Božena přála, a k rodinné pohodě nepřispělo ani časté stěhování. Během tohoto kočovného života porodila čtyři děti. Od roku 1842 žili v Praze a Němcová se zapojila do aktivit českých vlastenců. Žila pod stálým policejním dohledem a po smrti prvorozeného syna Hynka hledala citové zázemí u jiných mužů. V Praze se v té době setkala s naším rodákem K. J. Erbenem a pod jeho vlivem začala psát česky. Když se potom rodina odstěhovala na Chodsko, začala chodit mezi prosté lidi, se kterými si vždy dobře rozuměla. Stala se horlivou sběratelkou a zapisovatelkou lidových pohádek, pověstí a zvyků. Ve svém stěžejním díle Babička (1855) sleduje život stařenky, která v sepětí s přírodou zastává jasné zásady a svou moudrostí a láskou pomáhá svému okolí řešit problémy. V roce 1861 odjela Němcová do Litomyšle, kde se její chatrné zdraví velmi zhoršilo.

Zemřela v lednu 1862 a jejího pohřbu se zúčastnily tisíce lidí. Je pochována na Vyšehradském hřbitově. Božena Němcová svého času řekla: „Přála bych si narodit se znovu za 200 let, ale nevím, bude-li do té doby svět takový, v jakém bych já chtěla žít s rozkoší.“ Kdo ví, jak by se jí náš svět zamlouval?

Alena Erbanová

Řádky knihomola

Tentokrát jsem za Vás nečetl. Dnes bych chtěl psát o něčem jiném a doporučit Vám některé spisovatele. Například Karla Poláčka, Boženu Němcovou, Bohumila Hrabala, Josefa a Karla Čapka, Josefa Ladu a třeba našeho Karla Jaromíra. Proč? Zdá se mi, že náš jazyk a naše tradice nějak upadají. Že jsou nahrazovány cizími slovy a tradicemi. Vesnice a malá městečka byla vždy pokladnicí českých tradic a českého jazyka. Proto si myslím, že, když už si pisatelé velkých periodik pomáhají své mezery ve slovní zásobě rodného jazyka vyplnit cizími slovy, tak příspívatelé do periodik místních a mikroregionálních by se k tomu snižovat neměli. Proč používat cizích slov. Když náš rodný jazyk je tak květnatý a ohebný. Když slova v naší mluvě jsou taková heboučká, malebná a libozvučná. Když jeho strom je za staletí práce národních buditelů tak krásně rozkošatělý. Když budu chtít něco napsat anglicky, německy, či dokonce tramtárovsky, tak to tak napíši. Já teda ne, tak leda slovensky nebo rusky. Když píše pro českého čitatele, tak proč nepsat česky? Když něco neumím vyjádřit, tak proč si nepomoci novotvarem z jazyka českého. Proč sem tahat další cizí slova. Že si obohatíme slovníček? Máme ho

bohatý dost, tak proč naši řeč špinit. Proč nahrazovat naše tradice cizími.

Proč na školách slavit a nutit slavit nějaký „helovín“. My máme Památku zesnulých! Pokud chceme tvořit něco z dýní, máme výtvarnou výchovu. Pokud si chceme zadovážet v maskách a převlecích, máme Masopust! Proč se zaprodávat i v tomto směru? Zas budeme čekat, až osvícený buditel bude probouzet národní jazyk a národní hrdost?

Je smutné, když náctiletí po roce a kousku od oslav 100 let Československa nedokáží říci, co byly československé legie. Na výtku reagují „Ale z testu jsem dostal jedničku!“. Jo, dostal jedničku, protože se to naučil pouze na ten test, ale nějaké národní podvědomí? To vzniká povšechnou znalostí historie, krajinopisu naší Vlasti, znalostí těch, kteří pro slávu Vlasti něco udělali. Pěstováním sounáležitosti s obcí, krajem a celou naší republikou. Né, že největší řeka je Vltava, že pramení v Beskydech. Né, že protéká Dvorem Králové nad Labem. Né, že Marie Terezie měla 16 dětí, 10 se Žižkou, který bojoval za Československo, a 6 s Janem Husem, který se upálil na břehu Vltavy!!!

Lidé, probudme se, ať nás nemusí probouzet další Dobrovský, Jungmann, Palacký!

Proč demagogie, proč ne zkreslování důkazů? Proč používat vertikulátor, proč ne provzdušňovat půdu nebo trávník? Proč „Dehonestovaný a ostrakizovaný, empatický Fridrich iritující establishment konvenční komunity. Inventně emigroval do Rakouska a následně imigroval do USA. Kde se integroval do nové komunity.“ Když vlastně „Zneuznaný, ze společnosti vyřazovaný, vnímavý Bedřich, dráždící představitele mlčící většiny národa, se důvtipně vynuceně vystěhoval do Rakouska, odkud se odstěhoval do USA. Kde se přirozeně začlenil do společnosti.“

Ted' jste trochu poznali některé významy některých cizích, čím dál více používaných slov. Ale víte, co znamená kládyneť, futro, magacín, kořauka, méblák, meruna, pabouk, cucavá štanglička, uhlířina nebo třeba svarba?

Na závěr mého netradičního příspěvku ještě přece jenom doporučím pár knih: Od Františka Karla Pacholíka Drobečky z pobejtek a Všelijský poudání. A od Josefa Štefana Kubína Strakatý máslo.

Nashledanou a na viděnou
Bedřich Hak

Pozdrav z Mateřidoušky

V roce 2019 Infocentrum Mateřidouška zaznamenalo 16 898 návštěvníků. Každým rokem počty turistů a návštěvníků narůstají, což značí, že lidé čím dál více vyhledávají naše služby. Turisté se opakovaně do našeho městečka vrací, a to nejen za památkami a rodákem K. J. Erbenem, ale také si oblíbili Miletínské pivo, které je vyhlášené.

V současné době je o malé pivovary velký zájem, jsou hojně vyhledávané, takže máme štěstí, že jeden takový u nás, díky pár nadšencům, máme. V Mateřidoušce máme k dispozici i mapu pivovarů východních Čech, podle které se můžete vydat po stopách piva.

Nárůst návštěvníků pro nás však znamená stále více zkvalitňovat služby a poptávku po propagačních materiálech, dárkových předmětech a sběratelských produk-

tech. S tím nám pomáhá sdružení Podkrkonoší, Podvívčinsko a Královéhradecký kraj, který každým rokem vyhláší dotační program.

Jaro už nás vítá, a tak bych vás ráda pozvala na vaši možná první toulku v roce 2020, a to na 12. ročník turistického pochodu „Rohoznický Darmošlap“, který se bude konat 4. dubna 2020. Informace na www.darmoslap.cz. Samozřejmě nemohu opomenout tradiční miletínskou pouť s diskotékou 25. - 26. dubna 2020.

Nezapomněla jsem ani na velikonoční svátky. Můžete si už teď v Mateřidoušce zakoupit velikonoční pohledy, barvy na vajíčka, sáčky a taštičky na velikonoční koledu, mašle, okenní folie, různé velikonoční přizdoby, pro děti skákací kuřátka s cukrovinkou, omalovánky.

Přeji krásné jaro ať už s toulkami nebo bez nich.

Rita Nedělová

Dne 16. května 2020

se bude konat v miletínské obřadní síni

slavnostní vítání občánků

Rodiče miminek starších 3 měsíců s trvalým pobytem v Miletíně, Rohoznici, Červené Třemešné, Zdobíně, Úhlejově, Borku a Vřesníku se mohou hlásit osobně v kanceláři u Aleny Jalové nebo na e-mailu

jalova@miletin.cz nejpozději do

26. dubna 2019

Výroční členská schůze místní skupiny ČČK

Dne 6. března se v miletínské restauraci Sousedský dům konala výroční schůze místní skupiny ČČK. Schůzi zahájila předsedkyně Blanka Šimková. Zhodnotila činnost spolku na zdejších akcích a nastínila připravené akce na letošní rok.

Slavnostně byli vyhlášeni bezplatní dárči krve.

Vyznamenaní dárči

Karolína Bičíšřová 10 odběrů,
Jaromír Málek 10 odběrů,
Jan Balihar 20 odběrů,
Lukáš Horák 40 odběrů,
Veronika Nosková 50 odběrů,
Pavel Munzar 60 odběrů,
Ondřej Brzek 60 odběrů,
Pavel Marek 70 odběrů,
Zdenek Paulus 190 odběrů

Všem dárčům za jejich činnost poděkovala předsedkyně Blanka Šimková i zástupci měst, obcí a zaměstnavatelů. Děkujeme za jejich podporu.

Termíny odběrů krve ve FN Hradci Králové si lze dojednat na telefonním čísle 495 833 420 nebo také e-mailem na adrese: odberkrve@fnhk.cz

Helena Fuchsová

XVIII. MILETÍNSKÉ DIVADELNÍ JARO 2020

Východočeská přehlídka venkovských divadelních souborů
s postupem na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou

Sousedský dům Miletín 15. - 17. května 2020

Pořadatelé:

Centrum uměleckých aktivit Impuls Hradec Králové, Divadelní soubor Erben, Město Miletín,
a Volné sdružení východočeských divadelníků
za finančního přispění Královéhradeckého kraje a Ministerstva kultury ČR

Pátek 15. května

10:00 SDS Erben, Miletín

K. Uhlíř, J. Svěrák: Z pohádky do pohádky

16:00 DS Obědovice

Pavel Novák: Ve víně je pravda

19:30 DS Ledřiček při TJ Sokol Klášterec n. O.

Lutz Hübner: Úča musí pryč!

Neděle 17. 5.

10:00 Korálka st. – Tyl, Dětenice

Jean Giraudoux: Ondina

13:00 DS Kolár, Police nad Metují

V. Blažek, Z. Podskalský: Světáci

17:00 Vyhlášení výsledků přehlídky

Sobota 16. 5.

10:00 NOS - Nechanický Ochotnický Spolek

Oscar Wilde: Strašidlo cantervillské

13:00 Spolek divadelních ochotníků J. K. Tyl Sezemice

R. Krejčíř, V. Kaderková: Biskupický elixír

16:00 DS Zdobničan, Vamberk

Jaroslav Koloděj: Vrány

19:30 Divadelní soubor J. K. Tyl, Meziměstí

Antonín Procházka: S tvou dcerou ne

Vstupné:

Večerní představení v pátek a v sobotu od 19:30 hodin vstupné 80 Kč, ostatní představení vstupné libovolné.

Změna programu vyhrazena.

Dámský klub je tu s námi již čtyři roky

Rok 2020 jsme v Dámském klubu začali „sladce“. 30. ledna se totiž ve spolupráci s místní knihovnou konalo Povídání o čokoládě. Přítomní se dozvěděli zajímavosti z postupu výroby čokolády, kde lze získat kakaové boby, jak vypadají, jak se praží. Nechyběla ani ochutnávka různých druhů čokolád.

Kdo by si rád někdy nezamlal zvláště po ujištění, že po této čokoládě se netloustne! Byla opravdu výborná. Ke koupi je ve Staré Pace a v kavárně na náměstí v Hořicích.

V únoru se setkání konalo pod tajemným názvem Sportovní hrátky aneb ZVLÁDNUTO!

Na 14 odvážných žen čekalo ve

Spolkovém domě celkem deset sportovních úkolů (hod na koš, koloběžka, překážková dráha, florbal, kostky...). Absolvování úkolů bylo sice dobrovolné, ale všechny účastnice si své zdatnosti ověřily, byť třeba jen v některých disciplínách. Za odvahu byla každá oceněna drobným dárečkem. První tři pak medailí i diplomem. Pro velký úspěch uspořádáme podobnou, ale venkovní, akci na ukončení sezóny.

19. března jsme přivítali společně s místní skupinou ČČK paní Izabelu Klimovou, MD, autorku článků v rub-

rice Zdraví. Vyprávěla nám, jak pomocí magnetoterapie si můžeme doma řešit mnohé zdravotní neduhy, způsobené civilizačními chorobami. Přivezla na ukázkou také přístroje pulzní magnetoterapie a zájemci si je mohli na vlastním těle vyzkoušet.

Od dubna připravujeme krátké, převážně pěší výlety do okolí Miletína. Rozšiřte naše řady a pojďte do toho s námi.

Těšíme se na každého a každou z vás.

Stanislava Hlaváčková

Restaurace Sousedský dům

po rozsáhlé rekonstrukci
opět otevřela dveře svým hostům

V novém interiéru vás přivítají novinky:

placení kartou

nové pivo Svijany „450“ ležák

velký výběr stáčených vín

televize s O₂ sportovními přenosy

Těšíme se na Vás!

Žákovský internát FMZO v Miletíně

*Žákovský internát Federálního ministerstva zahraničního obchodu v Miletíně byl určen pro děti, jejichž rodiče ministerstvo vysílalo pracovním mimo Česko-slovenskou socialistickou republiku (ČSSR) do zahraničí. Jedním z dětí, které zde byly ubytované a navštěvovaly základní školu K. J. Erbena byl i můj spolužák **Milan Hrdlička**. Přibližuje nám své vzpomínky na dobu, kdy čas plynul trochu jinak než dnes a nad čím se dnes pousmějeme se tehdy bralo vážně.*

JV: Milane, jak ses do Miletína dostal?

MH: Vlastně jsem tenkrát neměl na výběr. Psal se rok 1982 a naši, resp. otec, byli vysláni od FMZO dlouhodobě do Rakouska. Pro české děti ale ve Vídni fungovala škola jen do páté třídy, do rakouské to tenkrát nešlo a tamní ruská škola měla doslova přeplněno. Zbývalo tedy zůstat v republice a jelikož ministerstvo mělo tehdy internát v Miletíně, volba byla jasná: Ž.I. (Žákovský internát) FMZO.

JV: Zámecký internát... Jaké to bylo bydlet na zámku? Mělo to i nějaké stinné stránky?

MH: Nebydleli jsme na zámku, ale v té menší budově vlevo od hlavního vchodu do zámeckého areálu (v dnešní době dle mých informací slouží jako kuchyně pro celní správu).

Suterén pod úrovní chodníku byl technický (prádelna, dílna). V přízemí bydlely holky. Jeden pokoj pro 4 (nikdy jich tam víc nebylo), dále tam byla dívčí toaleta, sprcha. Pak společná pingpongárna, klubovna s TV a učebna.

V patře jsme pak měli pokoje my, kluci. Kromě šesti pokojů, sprchy a toalet tam byla vychovatelna se sociálním zázemím a šatna. To bylo vše. Do zámku jsme chodili jen na jídlo. Kuchyně tam vždy byla výtečná, ale my byli zmlsaní prevíti :-), bramborákům jsem říkali

„žínky“, citronádě „žabí voda“

JV: Jak jste na intru prožívali Mikuláše, Vánoce, Velikonoce, prázdniny?

MH: Většinou byl internát o svátcích, o prázdninách vždy, zavřený. Děti byly buď u rodičů nebo u příbuzných.

Dokonce si jednou pamatuji, že kamarád neměl kam jet, tak zůstal na intru přes víkend sám, bez vychovatelů. Bylo mu už 18, dostal důvěru a paradoxně věřím, že si to užil. Dneska už by to asi neprošlo...

JV: Měli jste politickou výchovu – pionýr?

MH: Ne, v rámci intru nic takového nebylo. To byla doména škol.

JV: Jaký byl tvůj první den v miletínské škole?

MH: Vychovatel mě začátkem září roku 1982 přivedl do školy představit a já každého zdravil „dobrý den“ tak, jak jsem byl doposud zvyklý. Mně všichni odpovídali „Čest práci“ a já v tu chvíli vážně netušil, co to má znamenat. Nikdy předtím jsem se s tím pozdravem ve škole nesetkal a chvílemi jsem byl přesvědčen, že si ze mě, nováčka, dělají srandu. Že to byl v kraji opravdu běžný školní pozdrav, jsem uvěřil až po výraznějším upozornění učitelem.

JV: Na koho nejraději vzpomínáš?

MH: Těžká otázka. Těch lidí je víc a napříč generacemi. Když jsem přijel do Miletína, bylo mi 12 let. Vše jsem tenkrát vnímal dost citlivě. Poprvé v životě odloučen od rodičů a navíc jsem byl ve věku, kdy jsem více než kdykoliv před tím začínal brát už celkem vážně, jak se na mě dívají holky... Ale zpět k otázce.

V Miletíně jsem potkal spoustu osobností, ať to byl starý spravedlivý pan Plecháč (správce zámku a navíc soudce z lidu), jeho paní (výborná kuchařka) nebo ředitel internátu pan Zámečník (úctyhodný člověk ve všech směrech), tak i na druhé straně věkového spektra spolužáci ze základky. I z těch byl každý tenkrát svým způsobem osobnost, ať už to byla premiantka třídy nebo naopak největší průšvihář.

Nerad bych na někoho zapomněl, ale kdybych se na druhou stranu měl rozpovídat a nikoho neopomenout, seděli bychom tu do noci. Pokud by však otázka zněla opačně, resp. na koho nerad vzpomínám, odpověď by byla jednoduchá. Nikoho takového jsem v Miletíně nepotkal.

Pokračování na str. 13

JV: Na jaké průšvihy vzpomínáš?

MH: Obligátní bylo pytláčení. Kolikrát jsem byl „na koberečku“ u předsedy MNV, už bych asi nespočítal. To však kupodivu všichni zainteresovaní „dospěláci“ tiše víceméně tolerovali. Sice mi vynadali, ale s vědomím, že se to mine účinkem. Věděli, že je to moje vášeň a tak to brali sportovně.

Horší byl průšvih, když jsem jednou o prázdninách zakoupil v Rakousku šipky s ocelovými hroty. Rozdal jsem jich pár dalším chasníkům ze školy a jali jsme se jimi trefovat do sádrové busty na chodbě školy-bohužel „úspěšně“. Opravu pak rodiče zaplatili a následně jsem od táty tenkrát dostal pořádně na zadek. Ale to bylo fér, jelikož z mé strany to byla fakt hloupost.

JV: Jaký byl v té době kontakt s rodiči?

MH: Vídeň je blízko, takže minimálně jednou za měsíc přijeli rodiče za mnou. Scházeli jsme se v Hostivaři, kde jsme tenkrát bydleli. Jinak jsme si každý týden psali dopisy. Je zajímavé zpětně tu korespondenci procházet: ze začátku jsem psal, že to bez nich nevydržím a v těch

pozdějších, jak je to v Miletíně skvělé. Horší to v tomto ohledu měli kamarádi z intru, jejichž rodiče byli v Jižní Americe, v Afgánistánu atd...

JV: Co prázdniny, když tu nebyli rodiče, brali si tě jiní příbuzní, děda, babička, mohl jsi za rodiči někdy vycestovat?

MH: Zpočátku jsem prakticky každé prázdniny trávil s rodiči ve Vídni. Postupem času jsem ale o letních prázdninách vždy alespoň na pár týdnů jezdil do Miletína.

JV: Co tě přivedlo zpět, že jsi tady zakoupil chalupu? Máš tu přátele z dětství, nebo se ti líbí příroda?

MH: Obojí. Vzpomínky na dětství, které zahrnují jak tu přírodu, tak i kamarády. Byla to krásná, ještě bezstarostná léta, na která také rád vzpomínám.

JV: I já jsem se s rodinou vrátil do tohoto kraje, kde jsem vyrůstal, a lidi nás zde přijali vstřícně a jsme zde spokojeni. Přeji ti, aby se podařila rekonstrukce chalupy a ať je ti u nás v kraji vždycky dobře. Děkuji za rozhovor.

Jan Vaniš

Další stoleté výročí

17. února 2020 na webových stránkách připomněly České noviny 100leté výročí naší vlajky. Z článku jsme vybrali:

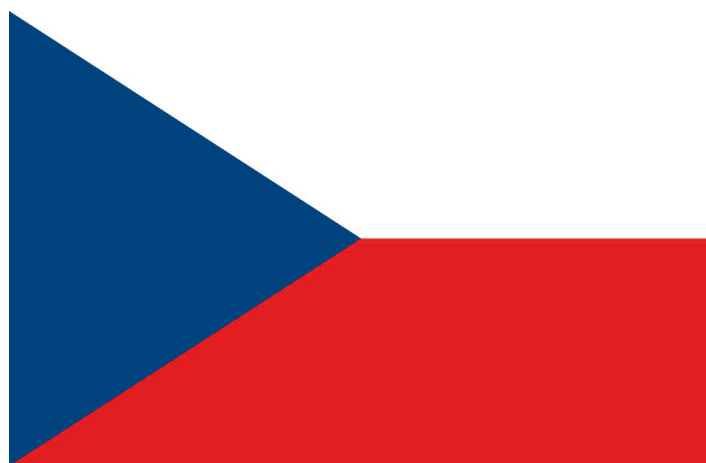
Česká vlajka 30. března oslaví 100 let od svého vzniku. Podle ústeckého vexilologa Aleše Brožka se při navrhování československé státní vlajky uvažovalo například o umístění pěti hvězd. Měly představovat Česko, Slovensko, Moravu, Slezsko a Podkarpatskou Rus.

"Na vexilologických kongresech, kde se sjíždějí odborníci na historii vlajek a na symboliku, zařazují naši vlajku mezi nejzdařilejší," uvedl Brožek. Vlajka je podle světových odborníků jedinečná a nedá se zaměnit s jinou. Navíc barevně ladí.

Podle Aleše Brožka barvy nepředstavují krveprolití, čistotu a oblohu, jak se často mylně lidé domnívají. Jsou to slovanské barvy, takové barvy mají třeba Rusové nebo Slovinci. Symbolika se vytvořila až později. Bílá a červená, to jsou barvy českého království, doplnil odborník s tím, že se modrá přidala jako barva slovanská a jako barva Slovenska.

Návrhy vlajky z 20. let 20. století se různily. Autorství je kolektivní dílo Jaroslava Kursy, Antonína Valšíka a Františka Kysely. Modrý klín umístěný do poloviny vlajky v době vzniku kritizoval i tehdejší prezident Tomáš G. Masaryk. S jedním z protinávrhů přišel tehdejší poslanec Josef Záruba-Pfeffermann. Jeden z jeho návrhů je, že do bílo-červené dává vlajku, kterou užívali američtí

Slováci. Masaryk chtěl do jeho návrhu přidat hvězdy, klín se mu nelíbil.

Studiem okolností vzniku vlajky se ústecký odborník na vlajky zabývá již 55 let, tedy od útlého dětství. Jeho otec, výtvarník a pedagog, ho vedl ke vztahu k barvám. "Pro mě byl velký zážitek, když jsem viděl v šesti letech v atlasu vyobrazení státních vlajek," vzpomínal Brožek na začátky celoživotního koníčku. V dobovém tisku a archivech se mu podařilo najít návrhy vlajky z let 1918 až 1920 a vypátral i fotografie a hrob Jaroslava Kursy.

Iva Reichlová

Vexilologie je pomocná věda historická zabývající se historií a symbolikou vlajek, praporů a standart a pravidly navrhování nových státních vlajek.

Poděkování za pomoc

Vážení spoluobčané,
chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, kteří nám pomáhali při zajištění domu poškozeného větrem 10. února.

Starostovi města za organizaci celé události a zajištění zedníků na stavbu nového štítu. Hasičům, kamarádům a sousedům za účinnou pomoc i pomoc nabídnutou.

Velice si toho vážíme

Petr a Marie Vaňkovi

Vážená redakce Sousedských listů,
prosíme tímto o zveřejnění poděkování prostřednictvím vašich novin všem, kteří se v červenci loňského roku zasloužili o záchranu života **pana Václava Mistra**, kterému se v Miletíně stal vážný úraz.

Děkujeme sousedům z ulice Jiřího z Poděbrad za rychlé jednání, místnímu sboru dobrovolných hasičů za profesionální přístup a všem zúčastněným za jejich vstřícnost a podporu.

Díky vám všem manžel žije.

Anna Mistrová s rodinou

Vzpomínka na rodáka

Paní Alena Martinková se s námi podělila o vzpomínku na svého dědečka, řezníka a uzenáře Antonína Mikeše, který si před 88 lety, v květnu 1932, otevřel nový obchod v domě čp. 10 na miletínském náměstí.

Do Miletína a okolí!

Dovolili si váženému občanstvu zvdvořile oznámiti, že ve čtvrtek dne 12. května 1932 otevru

**ZÁVOD
ŘEZNICKÝ
A UZENÁŘSKÝ**

na náměstí
v hostinci p. Krause.

Snahou mojí jest, bych veškeré občanstvo oblořil prvotřídním zbořím, jak výsekem masa, tak i výrobky uzenářskými a za nelevnější ceny. Vynasnařím se, bych solidní obsluhou získal si přízeň vář. občanstva, znamenám

v plné účtě

Antonín Mikeš,
řezník a uzenář.

Antonín Mikeš se narodil v roce 1899 v Zábřezí, vyrůstal však již v Mi-

letíně, kde jeho stejnojmenný otec, perlařský faktor, koupil v roce 1905 dům čp. 22 na dolní straně náměstí. V Hořicích se vyučil řezníkem a v roce 1915 složil tovaryšskou zkoušku.

Ani on neušel odvodu do armády, v roce 1917 narukoval a zúčastnil se bojů na italské frontě. Tam byl těžce raněn střepinou granátu, dlouhou dobu strávil ve vojenských nemocnicích a do civilu si odnesl trvalé poškození páteře. Po válce se vrátil k řemeslu, začínal u svého strýce Karla Mikeše v Zábřezí. V roce 1928 se oženil s Boženou Polákovou z Trotinky a stal se otcem dvou dětí, dcery Boženy (1928) a syna Antonína (1930).

V roce 1932 převzal od švagra Františka Šimka řeznictví s hostincem v čp. 10. Podnik pak vedl až do znárodnění provozovny v létě 1949. Sám většinou pracoval v dílně, o obchod pečovala manželka Božena. Po znárodnění mohl vést podnik dál jako vedoucí masny, to však i s ohledem na zhoršující se zdraví odmítl a odešel do důchodu.

Závěr jeho života pak byl bohužel tragický. Reálná hrozba ochrnutí následkem válečného zranění spolu se znehodnocením životních úspor měnovou reformou, to byly bezprostřední pohutky, které Antonína Mikeše dovedly až k dobrovolnému odchodu ze života. Zemřel v nemocnici v Hradci Králové v červenci 1953.

Jan Hlavatý

Pulzní magnetoterapie a kmenové buňky

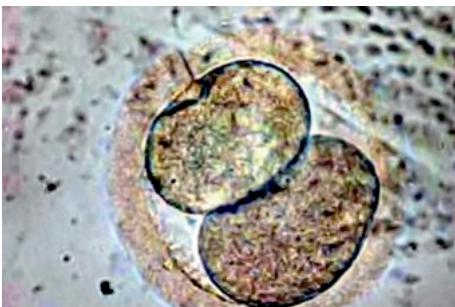
Dnes si budeme povídat o magnetoterapii, ale nejprve si řekneme něco málo o kmenových buňkách.

Základním stavebním kamenem života je buňka. Tělo člověka je složeno ze 100 biliónů buněk, což je 10000x více než hvězd v Mléčné dráze. Buňky našeho těla se odlišují tvarem, velikostí, složením a funkcí, kterou v organismu vykonávají.

V poslední době se hodně mluví o tzv. kmenových buňkách. S kmenovými buňkami se rodíme a jsou jakousi ocelovou rezervou v případě ohrožení života. Mají časově neomezenou schopnost sebeobnovy a dokáží se přeměnit na 220 druhů buněk dle potřeby organismu.

Navozují stav homeostázy, což není trvalý stav, ale proces zajišťující udržení rovnováhy ve stále se měnících podmínkách v organismu. Homeostáza je vlastně stav koordinace, zabezpečuje návrat k normálním funkcím těla, pokud některý ze systémů není zrovna v rovnováze.

U člověka to představuje udržení tělesné teploty, zachování acidobazické rovnováhy tělních tekutin, udržení koncentrace iontů, živin, dýchacích plynů a odstranění odpadních metabolitů.

Kmenové buňky

Homeostáza je nezbytnou podmínkou zachování existence, v opačném případě naše funkce jsou neslučitelné se životem. Důležité je vědět, že ji napomáhá navozovat i pulzní magnetoterapie, která vyrovnává elektromagnetickou bilanci v buňkách tak, aby

byly umožněny regenerační a ozdravné procesy.

Jako magnetoterapeutka s touto léčebnou metodou pracuji pro celosvětovou organizaci alternativní medicíny MAI, která má sídlo v Colombo na Srí Lance. Sdružuje 30 000 lékařů a léčitelů ze 163 zemí světa. Je to velká rodina, která se snaží k návratu k alternativním způsobům léčby. Mám tu čest reprezentovat Českou republiku právě s pulzní magnetoterapií.

K léčbě magnetoterapií jsem dostala dalšího velkého pomocníka, produkt Laminine, který s pulzní magnetoterapií velmi dobře komunikuje. Přípravek je vyroben na bázi kmenových buněk, s jejichž pomocí dochází k celkové detoxikaci organismu. Otevrou buněčné membrány, které při nesprávném a nedostatečném vyladění zachytávají rezidua z vody, léků, potravin a vzduchu, zplodiny z kouření a smogu. A tím doplňují působení pravidelného užívání pulzní magnetoterapie.

Jak ještě pomáhá magnetoterapie při zdolávání civilizačních chorob? S její pomocí se zlepšuje činnost mozku, což nachází široké uplatnění v léčbě Alzheimerové demence, při roztroušené skleróze, stavech po cévních mozkových příhodách, Parkinsonismu i stařecké demenci, dětské mozkové

obrně. Pomáhá také při migréně a insomni, jejichž výskyt je v současné době velmi častý nejen v pokročilém věku, ale i u mladší populace.

Aplikací pulzním magnetickým přístrojem na bázi regenerace, dokonalého prokrvení až do periférie, se zlepšuje akční rádius pohyblivosti, opotřebování organismu i činnost orgánů. Upravují se trávicí procesy, potlačuje acidita, čímž se vlastně předchází rakovině.

Magnetoterapie reguluje poruchy metabolismu, zlepšuje obranyschopnost, upravuje hospodaření organismu s vodou a působí vasodilatačně.

Bylo vědecky dokázáno, že také stabilizuje hormonální hladinu v organismu, působí na imunitní systém, opravuje poškozené cévy a jejich elasticitu a pomáhá při kardiovaskulárním onemocnění. Optimalizuje hustotu krve a likviduje krevní sraženiny. Stejný efekt mají i kmenové buňky.

Další léčebnou vlastností magnetických pulzů je analgetický efekt. Byl vyvinut na principu tvorby endorfinů, aby došlo k ústupu bolestí. Je to velmi vítaná možnost, protože mnoho lidí s trvalým zdravotním poškozením trpí právě bolestmi, které velmi zneprůjemňují už beztak nižší kvalitu života.

A Laminine? Působí také na tvorbu endorfinů, které potlačují bolest.

Ráda jsem vás informovala o nových trendech, které umožní zvýšit životní standard a zlepšit kvalitu života i v pokročilejším věku.

Naše tělo potřebuje a chce být schopno stále dobře fungovat. V rámci procesů transformace a zvyšování vibračních úrovní našeho organismu je to nevyhnutné.

Pulzní magnetoterapie i kmenové buňky jsou jednou z možností, jak si život zkvalitnit bez antibiotik a jiných léků, u kterých většinou nevíme, jak dalekosáhlé mají vedlejší účinky.

Izabela Klimová, M.D.

Kamenné památky Miletínska

Svatý Jan Nepomucký na Parkáni

Sochu svatého Jana Nepomuckého můžeme v Miletíně a jeho nejbližším okolí nalézt hned na třech místech. I to svědčí o obrovské oblibě tohoto českého světce, zejména v 18. a 19. století. A tato obliba trvá dosud, i přesto, že je dnes vnímán jako jeden z nástrojů rekatolizace barokních Čech.

Jan Nepomucký je částečně fiktivní postavou, byť založenou na skutečné historické osobnosti, Janovi z Pomuku, generálním vikáři svatovítské kapituly z konce 14. století. Ten se stal v březnu 1393 obětí politického boje mezi arcibiskupem Janem z Jenštejna a králem Václavem IV. Při výslechu byl mučen a utýrán k smrti, jeho mrtvé tělo pak biřici hodili do Vltavy. Podle legendy bylo později nalezeno v řece obklopené září pěti světél.

Janova mučednická smrt nebyla zapomenuta, avšak její okolnosti byly různý Jan Nepomucký dnesmi kronikáři během příštích staletí překrouceny a změněny tak, že

při svatořečení v roce 1729 prohlásil papež za svatého vlastně již zcela jinou osobu-fiktivního zpovědníka královny Jana Nepomuckého.

Sochy českého mučedníka vznikaly často ještě před jeho svatořečením, ba dokonce ještě před jeho blahorečením v roce 1721. Důkazem toho je i nejstarší miletínská kamenná plastika z roku 1701. Představuje Jana Nepomuckého v tradičním pojetí a s obvyklými atributy, jako kněze v klerice držícího kříž s ukřižovaným Kristem a palmovou ratolest, odznak mučedníka. Kolem hlavy má svatozář pěti hvězd.

Rok vzniku vyplývá z chronogramu obsaženém v nápisoch na podstavci.

Na východní straně:

*Sit tibi LaVs et honor NepoMVCene Ioannes perpetVVs
Vere es serVVs In aXe Del*

[Buď tobě věčná chvála a čest Jane Nepomucký;
opravdu jsi služebník Boží na nebesích]

Na západní straně:

*ErVIt In VIVIs opVs IstVD gente PaLatskl hVIVs qVI
sanCtI noMen In orbe gerIt*

[Toto dílo postavil za svého života, z rodu Palackých
ten, který na zemi světcovo jméno nosil]

Díky nápisu známe i jméno fundátora sochy, Jana Jiřího Palackého. Z dochovaných pramenů vyplývá, že to byl sekretář tehdejšího majitele miletínského panství, hraběte Jiřího Fridricha z Oppersdorfu. Palacký v Miletíně působil přibližně v letech 1695-1703, kdy odešel na Oppersdorfovo panství v dolnoslezském Hlohově.

Sochu nechal původně postavit na křižovatce cest přímo před miletínskou zvonící, na místo, na kterém ve druhé polovině 20. století rostl smrk. Za časů faráře Augustina Buchtele (tj. asi v 60. letech 19. století) byl podstavec ohrazen kamennou balustrádou. Nechyběla ani železná kovaná lucerna na východní straně, jejíž část se dochovala dodnes.

Při bližším zkoumání je patrné, že postava Jana Nepomuckého držela původně kamenný kříž, jehož patka dosud zůstala ve světcově pravé ruce. Kdy a za jakých okolností byla nahrazena křížem železným není známo.

Pokračování na str. 17

Rok 1943

Jak šel čas

1756 Sochu opravil a polychromoval malíř Jakub Josef Russ z Litiče.

1870 V předvečer světcova svátku byla socha přenesena o přibližně patnáct metrů západně na místo, kde až do roku 1846 stávala stará škola. Přesun provedl kameník Václav Hlavatý za necelých 45 zlatých. Kamenné zábradlí bylo odstraněno. Sochu samotnou opravil a polychromoval miletínský malíř Josef Kolář, nákladem Antonína Krause.

1879 Na oslavu stříbrné svatby císaře Františka Josefa I. byly po obou stranách sochy vysázeny lípy. Ty zde zůstaly až do roku 1964.

1963 Socha zapsána do seznamu nemovitých kulturních památek

2004 Nákladem přesahujícím 115 000 Kč byla socha důkladně opravena. Povrch byl očištěn a zakonzervován, opraveny a pozlaceny byly krucifix a uvolněná svatozář, kterou svatý Jan již po několik desetiletí nosil kolem krku.

2008 Proběhla rozsáhlá úprava okolí věže a sochy sv. Jana. Byl pokácen smrk vysazený po druhé světové válce (tradiční miletínský vánoční strom), u sochy vysazené nové lípy a okolí parkově upraveno.

Panna Marie Lourská

U jižní stěny kostela stojí od roku 1915 nenápadná kaplička se soškou Panny Marie.

Světice je zde zachycena tak, jak se údajně zjevila v roce 1858 čtrnáctileté Bernardetě Soubirousově u městečka Lourdes v jižní Francii. Oblečena v dlouhém šatu se širokou stuhou a růžencem kolem pasu, stojí se

sepjatýma rukama ve vchodu do jeskyně, obrostlém růžovými květy. V nohách je nápis:

ORODUJ ZA NÁS PANNO NEPOSKVRNĚNÁ!

Autorem je hořický sochař, rodák z Červené Třemešné Josef Deyl. Náklady nesla veřejná sbírka, ke které dal podnět Josef Fábín, poutník Lourdský.

Před sochou je opracovaný čtverhranný kámen, který sloužil jako modlitební klekátko. Sochu posvětil miletínský farář Filip Šubrt 13. května 1915.

Jan Hlavatý

Prameny a literatura:

Státní okresní archiv Jičín:

- Kronika Miletína, města a okolí. Svazky II, IV a V (Josef Špringer).

- MNV Miletín, Pamětní kniha 1953–1983 (František Kučera).

- Farní úřad Miletín, Pamětní kniha 1836–1920.

Dokumentace Městského úřadu Miletín.

LHOTA, Jan Nepomuk: Miletín nad Bystřicí. Příběhy jeho a památky. Brno 1888.

RULÍŠEK, Hynek: Postavy, atributy, symboly. Slovník křesťanské ikonografie. Nakladatelství Karmášek 2006.

Na překladu z latiny spolupracoval Mgr. Petr Polehla, Ph.D.

Fotografie: Archiv muzea v Miletíně a autora

Panna Marie v roce 1950

Přijďte se pobavit i poučit

Knihovna K. J. Erbena zve na besedu se známým moderátorem, autorem televizních reportáží a spisovatelem **Václavem Žmolíkem**
čtvrtek 26. března v 16:30 hodin
Spolkový dům Miletín

KČT Rohoznice zve
4. dubna 2020
12. ročník turistického pochodu Rohoznický Darmošlap trasy pro pěší i cyklo, bližší informace na www.darmoslap.cz

Klub přátel K. J. Erbena zve na akce:
18. dubna v 9:30 hodin
cyklovýlet do okolí Miletína s občerstvením na rybářských závodech
23. května ve 12:30 hodin
tradiční výlet po stopách K. J. Erbena, návštěva výstavy v Hradci králové

6. června v 18 hodin
zájezd do Nové Paky na koncert Podkrkonošského symfonického orchestru, na programu také melodrama Zdeňka Fibicha Vodník podle balady K. J. Erbena

Místní skupina ČČK zve na akce:
2. dubna v 17 hodin
zdobení vajíček voskovou technikou
Spolkový dům Miletín
18. dubna
zájezd do polského města Kudowa Zdroj

Přijďte podpořit naše fotbalisty v rozhodujících mistrovských zápasech, odehraných na našem krásném trávníku.

Mužstvo A

21. března

SK Miletín vs Nová Paka

4. dubna

SK Miletín vs Sparta Úpice

18. dubna

SK Miletín vs Dolní Kalná

25. dubna

SK Miletín vs Bílá Třemešná

9. května

SK Miletín vs Dvůr Králové

24. května

SK Miletín vs Železnice

6. června

SK Miletín vs Žaclěř

Mužstvo B

11. dubna

SK Miletín B vs Kopidlno B

3. května

SK Miletín B vs Libuň

17. května

SK Miletín B vs Podhradí

30. května

SK Miletín B vs Valdice

Mladší dorost

Naši mladší dorostenci hrají na hřišti v Bělohradě nebo u nás. Jistě je potěší vaše fandění.

14. března v Bělohradě

Javorka/SK Miletín vs Baník Žaclěř

5. dubna v Miletíně

Javorka/SK Miletín vs Vrchlabí

OBEC ZDOBÍN
pořádá

JARMARK LIDOVÝCH ŘEMESEL

v sobotu **16. května 2020**

od 9:00 do 18:00 hodin (o Zdobínské pouti)
DOPROVÁZENÝ POUŤOVÝMI ATRAKCEMI

Přijďte se přesvědčit o umu českých řemeslníků
a něco hezkého si na památku odnést domů.

Střípky od pramene Trotiny

Vzpomínka na pana Radka Seiferta

Vysoká hubená postava, trochu nahrbená, bílé vlasy, cyranovský nos, vždy úsměv na rtu a v něm cigárko. Tak si jej budu pamatovat a možná i vy ostatní.

Rád si popovídal, se vším si uměl poradit, měl zlaté ruce a myslím, že i srdce. Nikdy si nestěžoval, vždy se snažil hledat řešení. A věřte, neměl to se mnou lehké. Díky němu se Trotina proměnila v malebnou vesničku. Postupně jsme pracovali na vnitřních i venkovních opravách budovy staré školy, dnes úřadu, na úpravě prostranství kolem něj a místech pro odpočinek.

Krásná studna před budovou OÚ, opravená dílna, la-
vičky, společenská místnost a druhá kancelář, odpočinkové místo u ohniště i u nádrže, to je jeho práce. Vzpomeňte na něj, až si v létě budete chtít posedět. Chybí tu jeho úsměv a šikovné ruce. A taky to jeho „Šéfová, ...“.

Jana Saifrtová, starostka

Akce:

21.3.2020 - Pinec-cup Trotina 2020 – 1. kolo

Každé úterý 18-19 hodin Jóga s Kačkou, tělocvična na Trotině

Sledujte www.obec-trotina.cz nebo

<https://www.facebook.com/pramen.trotiny>

Jivinský Štefan tentokrát ve Vysokém Veselí

Již po čtyřadvacáté se sešli zástupci kulturního dění Jičínska při udílení cen Jivinský Štefan. Letos to bylo v kulturním sále města Vysoké Veselí. Pro připomenutí přinášíme část projevu členky Štefanské komise paní Evy Bílkové.

„Smyslem Jivinského Štefana je získání přehledu o kulturních aktivitách na Jičínsku a poděkování lidem, kteří se kulturní činnosti věnují. Jde přitom o vzájemné poznávání, inspiraci, výměnu zkušeností.

Název ceny se vztahuje ke spisovatelci Josefu Štefanu Kubínovi, pro kterého byl rodný Jičín a okolí námětem pro řadu děl. Cena, dřevěná soška z dílny Renaty a Martina Lhotákových, je udělována ve dvou kategoriích: za počín roku a za dlouhodobou činnost v kultuře. V první rozhoduje los, v druhé porota složená z členů pocházejících z různých částí okresu Jičín. Porota může udělit také zvláštní uznání v podobě květin.

O vše se stará Štefanská komise, jejímž členem se může stát každý dospělý zájemce. Má spolehlivé spolupracovníky: Nadační fond Jičín-město pohádky, Knihovnu Václava Čtvrtka v Jičíně, Střední školu zahradnickou v Kopidlně

a Město Kopidlna a letos také Vysoké Veselí. Slavnostní program při předávání ceny zajišťuje každý rok jiná obec. Komise oslovuje obce s bohatou kulturní činností, jejichž vedení projevuje aktivní zájem a širší pohled na tuto oblast. Stávají se významnými sponzory akce a odměnou pro ně je možnost prezentovat sebe i své kulturní aktivity přímo v místě.

Účastníky setkání jsou nominovaní a hosté. Prostřednictvím tohoto „putování“ po okrese poznávají různé podmínky pro kulturní činnost.

Poprvé byla cena udělena v Jičíně v roce 1997. Také její udílení zaznamenalo určitý vývoj. Po několik let se různou měrou uplatňovaly prvky recese, jak totiž podobu ceny vymysleli její zakladatelé. Z tohoto záměru zůstalo dnes pouze datum udílení 25. únor. Lidé začali Jivinského Štefana brát vážně, proto převážil slavnostní ráz.

Nominovat na cenu může kdokoli, počet nominací není omezen, jen se musí jednat o činnost žijících osob. Za rok 2019 se sešlo celkem 251 nominací, 106 za kulturní počín roku, 145 za dlouhodobou činnost.”

Za naše město byl nominován do kategorie Dlouhodobá činnost v kultuře Klub přátel K. J. Erbena a místní periodikum Sousedské listy. Do kategorie Počín roku jsem byla nominovaná coby vedoucí redaktorka Sousedských listů.

Jak je uvedeno výše, vítěze kategorie Dlouhodobá činnost v kultuře vybírá porota, složená ze zástupců obcí bývalého okresu Jičín. Letos jsem poprvé zasedala v porotě a byla to dobrá zkušenost. Pro komisi budu i nadále pracovat.

Porota se rozhodla udělit hlavní cenu Vackovu Vysokému Veselí, festivalu dechové hudby, pořádanému na počest Karla Vacka. Vítěz kategorie Počín roku je „vytahován z klobouku“. Zástupce pořadatele jméno nominované osoby nebo spolku vylosuje. Cenu za počín roku losem obdrželi studenti Zemědělské akademie a Gymnázia Hořice, Hořického gymnázia a Střední průmyslové školy kamenické a sochařské Hořice za natočení dokumentu k uchování vzpomínek na události roku 1989 i dobu před nimi.

Koncem roku může kdokoli z čtenářů poslat komisi návrh na nominaci.

Iva Reichlová

Kdo byl kdo v Miletíně

V letošním roce uplyne již 75 let od českého květnového povstání roku 1945, kterým pro Evropu skončila druhá světová válka. V našem seriálu si proto připomeneme některé z jeho hrdinů i obětí, a vůbec některé z mnoha účastníků tohoto povstání na Miletínsku.

Účastníci květnového povstání 1945

Tuto fotografii mám rád. Vyzařuje z ní spokojenost a radost z konce války. Určitě tehdy nechybělo ani nadějně očekávání věcí příštích. Bohužel právě těmto pánům se pravděpodobně naděje vkládané do budoucnosti příliš nenaplnily.

Zleva:

MUDr. Miloslav Buchar (1895 – 1945)

R. D. František Resler (1912 – 1985)

Jan Pour (1909 - 1960)

MUDr. Miloslav Buchar

Státní obvodní lékař v Miletíně MUDr. Miloslav Buchar se narodil v roce 1895 na rodinném hospodářství ve Dvorcích u Jičína. V Jičíně absolvoval gymnázium a v roce 1914 se zapsal do zimního semestru Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Studium úspěšně zakončil promocí v prosinci 1921.

Poté získával zkušenosti a doplňoval si dál vzdělání. Nějakou dobu působil jako sekundární lékař v nemocnicích v Kolíně.

Když se v polovině 20. let z Miletína odstěhoval dosavadní obvodní lékař MUDr. Oldřich Chmelař, využil dr. Buchar příležitosti a v květnu 1926 na uvolněné místo nastoupil. V Miletíně pak působil téměř dvacet let. Počátkem 30. let si doplnil specializaci i pro zubní lékařství. Postupem času si vybudoval širokou klientelu, stal se oblíbeným pro svou povahu a vstřícnost.

S Miletínem se sžil, po sňatku s Vlastou Trachtovou v roce 1936 se stal otcem tří dětí: Miloslava, Jarmily a nejmladší Vlasty. Roku 1939 koupil starý Pečenkovský dům čp. 103 na Parkáni, nechal jej zbourat a od základů nově postavit.

Válečná léta mu přinesla nečekané těžkosti. Po odeznění prvních vln heydrichiády byl dr. Buchar 17. září 1942 náhle zatčen. Důvodem bylo pátrání gestapa po jeho starším bratrovi JUDr. Janu Bucha-

rovi, okresním soudci v Nasavrkách, o kterém se Němci domnívali, že je příslušníkem československé zahraniční armády. Příbuzné těchto emigrantů sledovali, a v rámci opatření proti agentům z Anglie je nakonec na podzim 1942, během tzv. akce E, pozatýkali a umístili do zajišťovací vazby v internačním táboře ve Svatobořicích u Kyjova. Tam skončil i MUDr. Buchar.

V lednu roku 1943 byl však povolán zpět do Miletína, kde scházel lékař. Opět se staral o své pacienty, i když sám byl těžce nemocen.

V květnu 1945 spolupracoval s povstanci, večer 7. května ohledával zabitě partyzány Antonína Pospíšila a Emila Plecháče. Okupaci i věznění sice přežil, ale s vážně podlomeným zdravím. Nemoci podlehl v jičínské nemocnici 8. září 1945, tedy pouhé čtyři měsíce po pořízení fotografie.

František Resler

Pro administrátora miletínské římsko-katolické farnosti Františka Reslera byl Miletín jen krátkou kariérou zastávkou, a možno poznamenat, že své zdejší angažmá chápal jako svým způsobem křivdu.

Narodil se v roce 1912 do rolnické rodiny z Výprachtic nedaleko Lanškrouna. Nadání ke studiu (zejména talent pro jazyky) zúročil nejprve na královéhradeckém gymnáziu, kde maturoval v roce 1932, a poté v teologickém semináři v hradeckém Borromeu.

V době studií cestoval po západní Evropě, hovořil plyně německy a francouzsky. V roce 1937 byl vysvěcen a nastoupil službu diecézního kněze. Začínal jako kaplan v Jičíně, lákala jej též pedagogická práce a na počátku 40. let vyučoval náboženství na jičínských středních školách.

Byl mladý, ambiciózní, oblíbený i v lepší společnosti, již se rozhodně nevyhýbal. A usiloval i o postup v církevní Phierarchii. Ve svých 31 letech se stal na krátkou dobu administrátorem jičínské farnosti a ucházel se o jmenování děkanem.

K tomu však nedošlo, přednost dostal starší kolega. František Resler byl přeložen na uvolněnou faru miletínskou.

To pro něj bylo jistě zklamáním, nicméně nezatrpkal a díky své společenské povaze se brzy zařadil do života městečka.

V Miletíně také prožil konec války a květnové povstání, jehož se od počátku aktivně účastnil jako vyjednávač. Velkou měrou přispěl ke smírnému řešení několika konfliktů s německými vojáky.

Po „krvavém pondělku“ 7. května však na další spolupráci rezignoval a pro svůj nesouhlas s jednáním radikálních povstalců byl později dokonce stíhán.

Již v srpnu 1945 byl však jmenován administrátorem farnosti ve Dvoře Králové a z Miletína odešel. V osvobozené republice se mu nejprve dařilo: v lednu 1947 se stal královédvorským děkanem a v únoru 1949 biskupským vikářem.

Doba se však změnila, katolická církev se dostala do pozice jednoho z úhlavních nepřátel nového komunistického režimu. A její představitel, mezi lidmi oblíbený, avšak málo poddajný, to měl brzy pocítit na vlastní kůži.

Poprvé zatčen byl již na podzim 1949, podruhé v únoru 1956, kdy byl ve vykonstruovaném procesu proti tzv. terciářům odsouzen za velezradu na čtyři roky, které strávil ve valdické věznici. Po propuštění již nedostal státní souhlas k výkonu duchovní služby, vrátil se proto do rodných Výprachtic, kde až do důchodu pracoval v JZD. Ve Výprachticích také v srpnu 1985 zemřel.

Jan Pour

Třetím mužem na fotografii, dnes již na Miletínsku patrně zcela zapomenutým, je v uniformě rotmistra předválečné československé armády Jan Pour.

Narodil se v roce 1909 na usedlosti čp. 110 v Rohoznici. Práce v zemědělství jej však nelákala, svoji budoucnost neviděl v práci na rodném statku. Proto se po absolvování prezenční vojenské služby rozhodl uplatnit v armádě jako dělesloužící poddůstojník.

Služba jej pak zavedla až na slovenskou Spiš, kde se také v roce 1936 oženil s Alžbětou Kleinovou, místní dívkou ze smíšené, skoro by se dalo říct mnohonárodnostní rodiny. Kvůli manželce a v očekávání rodiny se po vzniku samostatného Slovenského státu v březnu 1939 rozhodl na Slovensku zůstat a sloužit dál ve slovenské armádě.

To mu však nakonec nebylo umožněno, záhy byl z armády propuštěn a donucen k návratu do Čech. Jako bývalý voják z povolání získal na jaře 1940 úřednické místo u okresního úřadu.

S manželkou, která za ním s malým synem do Čech později přijela, žili v Miletíně, v podnájmu v čp. 261.

V květnových dnech se Jan Pour jako bývalý voják z povolání aktivně podílel na velení místním povstalcům a účastnil se odzbrojování německých jednotek.

Podobně jako výše uvedení pánové usiloval o korektní a spravedlivé zacházení se zajatci, což mu však později bylo vytýkáno.

Možná s tím souviselo i pozdější udání na manželku Alžbětu, která se v roce 1942 kvůli možnosti vycestovat za rodinou na Slovensko formálně přihlásila k německé národnosti. Příslušným šetřením však u ní nebylo zjištěno žádné závadné chování za okupace a byla jí potvrzena československá státní příslušnost.

Po osvobození vstoupil Jan Pour opět do řad československé armády, vystřídal několik posádek a dosáhl hodnosti podporučíka.

V roce 1946 se s rodinou odstěhoval do Čáslavi. V té době však již trpěl závažným onemocněním (tuberkulózou), kvůli kterému musel v 50. letech aktivní vojenskou službu opustit a jemuž nakonec v červnu 1960 podlehl.

Jan Hlavatý

Příště:

Antonín Pospíšil a Emil Plecháč

Znáte Autokemp Na Vyhliďce?

Když přijíždíte autem od Hořic k Miletínu, vyjedete na poslední kopeček před městem, otevře se vám nádherný pohled na miletínskou kotlinu s majestátní Zvičinou v pozadí. Minete hranice města a vlevo mezi stromy v klidném prostředí uvidíte chatky Autokempu Na Vyhliďce.

Od letošního roku se o jeho provoz stará paní Iva Reichlová. Ráda si s námi povídala o historii kempu i svých prvních zkušenostech.

IR: Jak jsem se dozvěděla od starousedlíku, Kemp stojí na kraji města již více než 30 let. Postupem času procházel mnohými proměnami a i letos ho pracovníci technických služeb vylepšují. Koncem dubna bude pro hosty připraveno 20 čtyřlůžkových chatek a zůstanou ještě dvě starší dvoulůžkové buňky. Nový vzhled bude mít recepce.

JV: Jak se o možnosti ubytování v kempu do-

zvědí hosté?

IR: Autokemp má webové stránky, kterou pravidelně aktualizují. Letošní zimu jsme se hodně věnovali zviditelnění kempu, jeho reklamě. Aktualizovala jsem hlavní webové stránky pro turisty jako je kudyznudy, do kempu, ekempy atd. Připravuji informační desky do každé chatky, ve kterých bude nejen nabídky využití volného času, ale i souhrnná informace o službách poskytovaných ve městě, např. lékař a lékárna, důležitá telefonní čísla a provozní řád.

Tomáš Kožíšek navrhl podle mne moc pěkné logo, které budeme mít, jak se říká, všude. Tomášovým přičiněním se výrazně zlepšil vzhled kempu právě po této stránce. Sjednocení všech informačních prvků od přívěsků na klíče, přes označení chatek až po vzhled rekonstruované recepce. Věnoval tomu hodiny a hodiny práce a ráda bych mu touto cestou poděkovala.

JV: Ve kterých měsících je kemp v provozu?

IR: Kemp je připraven pro první hosty od 1. května a poslední ubytování odjíždějí 30. září. Květen a červen je mimosezóna a ceny za ubytování jsou nižší.

JV: Kdo všechno může kemp využívat kromě turistů, např. sportovci na soustředění?

IR: V podstatě ho může využívat kdokoliv, kdo si včas rezervuje chatky. Jezdí k nám pravidelně mažoretky, fotbalisti, divadelníci, návštěvníci hořických závodů motorek. Letos budeme mít chovatele psů. Ubytovávají se zde účastníci školních srazů po X letech, ale také žáci na školních výletech, hosté na svatbách i party kamarádů, účastníci akce DEPO nebo Scorelaufu, hosté na Miletínských městských slavnostech. Přijede-li někomu do miletína a okolních obcí návštěva, může ji zde ubytovat.

JV: Kolik lidí se o kemp stará?

IR: Náš tým není velký. Se mnou bude během sezóny pracovat několik recepčních a uklízečka. Kolik nás bude celkem, to v tuto chvíli ještě nevím. Stále hledáme šikovné lidičky, kteří by si chtěli v letních měsících přivydělat příjemnou práci v recepci. A také bychom rádi našli spolehlivou paní uklízečku.

Počáteční tým, který dnes už mám, je složený ze zkušených a práce v recepci znalých mladých lidí, o kterých mohu říct, že nadšeně pomáhají při přípravě nové sezóny. Věřím, že se nám podaří tým doplnit, abychom během sezóny hostům připravovali příjemné zážitky z dovolené.

JV: Co nejvíce hosty z našeho kraje zajímá, za čím přijíždějí, na co se nejvíce ptají?

IR: Aby bylo jasno, jak jsem poznala už minulý rok, našimi hosty nejsou nějakí chudí lidé. Přijíždějí i takoví, kteří možná další část dovolené tráví někde na Madeiře či v Karibiku. Ale u nás prožijí týden právě pro to, co v tom Karibiku nenacházejí: klid, velice příjemnou podzvičinskou a mohu říct i miletínskou atmosféru, určité dobrodružství spát v noci jen tak v chatce, hned ráno se projít po trávě, posnídat na čerstvém vzduchu. Pokochat se výhledy na krásný horizont a pěšky být za pár minut v přírodě.

Co je zajímavé? Většinou to jsou turisté, kteří během dovolené tady vandrují po okolí, jezdí do známých měst a míst jako Běláhrad, Dvůr, Hořice, Kuks. Na recepci si vyberou informační letáky o nejatraktivnějších místech širokého okolí, ráno odjedou nebo odejdou a navečer se vrací.

Účastníci skupinových akcí, jako fotbalisti,

mažoretky, mají ve dne svůj vlastní program a večer třeba posedí u táboráku.

Velkou výhodou kempu je bez diskuzí koupaliště. To je jedno z největších lákadel, nejčastěji to spokojení hosté zmiňují. Když běží koupaliště, hosté v kempu jsou nadšení.

JV: Jak hosté hodnotí přístup a chování zdejších lidí?

IR: V recenzích, které jsem si našla na Googlu, dostáváme od hostů 4 nebo 5 hvězdiček. Jestli tam jsou 2-3 negativní připomínky, tak se týkaly spíše deštivého počasí. Minulý rok jsem se ještě o kemp tolik nestarala, ale letos počítám s tím, že zavedeme knihu přání a hosté budou moci nám napsat náměty na zlepšení a připomínky. Budu sledovat i recenze na Internetu a odpovídat na ně.

JV: Jezdí sem lidi opakovaně, jsou pravidelní hosté, třeba jen na víkend?

IR: Podle údajů v databázi se do kempu lidé vrací. Už minulý rok jsem poznala několik rodin i jednotlivců, kteří k nám jezdí pravidelně. A podle objednávek to letos bude stejné. Téměř v každém druhém e-mailu nebo telefonátu je zmínka o tom, že chtějí přijet už po několikáté. Někteří přijedou na dovolenou, někteří jen na víkend, to je různé. A také záleží na tom, jak máme kemp obsazený.

Měla jsem možnost s mnoha hosty hovořit a musím říct, naprosto upřímně, že si pobyt u nás chválili, odjížděli spokojení, většinou s tím, že se vrátí. Mnozí už předem vybírali chatku, ve které prožijí příští dovolenou.

JV: Co ty sama bys chtěla v kempu zlepšit?

IR: Jednoznačně: společenskou místnost. „Proč tady není nějaká místnost, kde bychom mohli v dešti posedět?“ to byly nejčastější náměty, připomínky, mnohdy i lehké stížnosti v loňském roce. Uvidíme, co se dá udělat ještě letos, ale v příštím roce bych si skutečně moc a moc přála, aby byl hostům k dispozici prostor, kde by se mohli za každého počasí sejit, popovídat si, třeba se i podívat na televizi.

Bouře Sabina v našem kraji

Hasiči v Královéhradeckém kraji zaznamenali v pondělí 10. února celkem 318 událostí.

Počty událostí po okresech: Hradec Králové 36, Jičín 61, Náchod 111, Rychnov nad Kněžnou 32, Trutnov 77, Polsko 1.

Královéhradecký kraj zasáhla bouře Sabine naplno v pondělí mezi 12. a 13. hodinou. Za krátký časový úsek přijali operátoři krajského operačního a informačního střediska na lince 112 stovky hovorů, vytěžovali nejen informace o událostech v Královéhradeckém kraji, ale při vytížení operačních středisek také přijímali hovory z ostatních krajů. Z celkového počtu událostí poskytovaly jednotky požární ochrany nejvíce technickou pomoc při odstraňování nebezpečných stavů po silném větru. V drtivé většině se jednalo o stromy popadané na komunikace, dále hasiči pomáhali se zajištěním uvolněných částí střech. Naštěstí se tyto události obešly bez zranění osob. V terénu po celém kraji zasahovali profesionální i dobrovolné jednotky. Mimo odklizení stromů z komunikací pomáhali hasiči s odstraněním dalších nebezpečných stavů: stromy spadlé na části budov, stromy nebo spadané větve v kolejišti. Vítr poškozoval také střechy objektů.

V rámci technické pomoci odstraňovali hasiči na Jičínsku popadané stromy z komunikací v Dětenicích, Kopidlně, Ohařicích, Sobotce, Ostroměři, Miletíně, Lázních Bělohrad, Libošovicích, Pecce, Nové Pace, Železnici atd. Uvolněné střešní plechy nebo části střechy zajišťovaly jednotky v Jičíně, Hořicích, Konecchlumí, Miletíně, Vidochově atd. Stromy do kolejiště na železnici pak spadly v okolí Nové Paky a obce Rašín.

Požáry v Hořicích

16. 1. v 6:30 hodin ráno spěchaly do ulice Prokopa Velikého v Hořicích tři jednotky hasičů. Došlo zde k požáru sušičky prádla. Lokalizaci provedli hasiči pomocí hasičího přístroje a začali prostory odvětrávat. Následně zkontrolovali pomocí termokamery místo, kde hořelo. Škoda byla předběžně vyčíslena na 50 tisíc korun, uchráněné hodnoty představují asi 1,5 milionu korun. K požáru zařízení došlo zřejmě vlivem technické závady. Na místě zasahovali profesionální hasiči Hořice a SDH Hořice a Miletín.

13. 2. po půlnoci tři jednotky hasičů likvidovaly požár kůlny v blízkosti rodinného domu v Táboritské ulici. Požárem byl zasažen objekt o ploše asi 10x2 m. Jednotky provedly hasební zásah, do 20 minut od nahlášení požáru měly plameny pod kontrolou a zabránily jejich dalšímu šíření. Likvidaci události oznámil velitel zásahu po 3. hodině ranní. Proč začalo hořet je nyní předmětem vyšetřování. Škoda byla předběžně vyčíslena na 100 tisíc korun. Nikdo nebyl při události zraněn. Na místě zasahovali profesionální hasiči Hořice a SDH Hořice a Miletín.

Středa 19. 2. dopravní nehoda v Miletíně

Hořická profesionální jednotka odstranila následky dopravní nehody osobního vozidla, které havarovalo v části Trotinka do plotu. Nikdo nebyl při události zraněn. Hasiči zabezpečili poškozené vozidlo a odpojili u něj akumulátor. Z auta unikly provozní náplně, po naložení na odtah se jednotka postarala o úklid místa nehody a předala ho policii.

Tomáš Hlavatý

Sbor dobrovolných hasičů Miletín

pořádá

v sobotu 18. dubna 2020

od 8 do 12 hodin

SBĚR STARÉHO ŽELEZA A ELEKTROODPADU

Výtěžek bude použit na činnost SDH Miletín. Připravte železo ráno, někteří naši „spoluobčané“ ho kradou a odvázejí do sběrný. Těžké věci vyneseme sami. Stačí jenom říct. Děkujeme za podporu.

Přijďte povzbudit naše mladé hasiče!

Okresní kolo hry Plamen

22. - 24. května 2020

Tři dny budou mladí hasiči
soutěžit v požárním sportu.

Koupaliště a kemp Miletín

Mladí hasiči informují a zvou

První halové TFA

V sobotu 22. února v hale hořické sokolovny uspořádal oddíl dorostu kolektivu mladých hasičů v Miletíně první halové závody v soutěži TFA.

Co je to TFA? Zkratka z angličtiny: Nejtvrdší hasič přežije. Hezky česky: Železný hasič.

Sport pro opravdové hasiče a hasičky. Sport, který má svá oficiální pravidla, ale přesto je velmi proměnlivý a tím velmi zajímavý. Hasičský sport, který se nejvíce přibližuje skutečným při opravdových zásahích.

První halová soutěž v TFA, a to pravděpodobně nejenom v historii SDH Miletín, ale i celorepublikově.

Soutěže, která se konala souběžně s Miletínským šmodrchem, se účastnilo celkem 101 odvážných ze 13 kolektivů okresů Jičín a Trutnov.

Závodníci soutěžili v kategoriích mladší, starší dívky a chlapci, dorostenci, dorostenky a vedoucí.

Titul Železná hasička v kategorii vedoucích si odvezla Marcela Svobodová z pořadatelského kolektivu, následována naší odchovankyní, teď vedoucí MH v Třebihošti Terezou Pajasovou a Klárou Knaiflovou, vedoucí naší přípravky.

V kategorii dorostenek titul míří do Dobré Vody.

V dorostencích zazářil náš Jan Korda, těsně následován Vojtou

Pourem. Honza jen potvrdil, že titul Železného hasiče, který přivezl v srpnu z Brzic, tehdá ještě v kategorii starších chlapců, byl zasloužený.

V kategorii starších dívek titul putoval do Choustníkova Hradiště. Do Velkých Svatoňovic v kategorii starších chlapců putoval nejen titul, ale všechna bednová umístění.

V kategorii mladších dívek zůstal díky Věrce Přibylové titul v Miletíně a titul mladších chlapců putoval do Lázní Běláhořad.

Při vyhodnocení závodů byly některým vedoucím za dobrovolnou a bezplatnou práci pro děti a mládež uděleny Březové lístky 1. a 2. stupně.

Adéle a Markétě Munzarových z našeho kolektivu byly uděleny Žluté kvítky.

Všem, a nejen vítězům, blahopřejeme. Ceníme si, že šli bez tréninku do něčeho nového, tak jako při ostrém zásahu. Není požár jako požár, není bouračka jako bouračka.

Děkuji Jardovi Huňátovi z SDH Bílá Třemešná a našim dorostencům za pomoc při přípravě a samém provedení soutěže.

Děkuji Sboru dobrovolných hasičů Miletín a městu Miletín za podporu.

Mladí hasiči plánují

Co náš kolektiv v nejbližší době čeká a nemine?

Kolektiv Mladý hasič Miletín společně s domovským Sbořem dobrovolných hasičů vás srdečně zve na již 7. ročník záchranářské soutěže Podzvičinský záchranář aneb štěstí přeje připraveným.

Soutěžní hlídky svoje znalosti v poskytování první pomoci, zvládnutí krizových situací ve zdravotním okruhu a svoji fyzickou zdatnost a manuální zručnost v okruhu technickém změří na Velký pátek **10. dubna od 9 hodin v Miletíně.**

Přijďte se přesvědčit, zda můžeme do budoucna klidně spát, protože nám vyrůstají odborně a fyzicky zdatní mladí hasiči záchranáři.

Vrcholem jarního snažení bude již 2. rokem pořádání ve spolupráci Okresního sdružení hasičů v Jičíně okresní kolo ve hře Plamen a okresní kolo dorostu v požárním sportu.

Akce se bude konat o víkendu 22. až 24. května v areálu autokempu Na Vyhlídce, koupaliště a na atletické dráze areálu Sportovního klubu Miletín. Závodníci se těší na již upravenou dráhu. Upravenou do důstojného stavu hodného vrcholné akce mladých hasičů celého jičínského okresu. Jsme rádi, že Město Miletín jménem starosty přislíbilo zkulturnění atletické dráhy.

Přijďte zfanit místní hasičské omladině, přijďte se podívat na sportovní klání, kde si kolektivy navzájem fandí, kde není slyšet „zlomu nohu“ a podobně.

Akce se konají za podpory Města Miletín, SDH Miletín a Královéhradeckého kraje.

Bedřich Hak

Hasičský dorost sní

Již skoro dospělí hasiči sní?

O čem sní? Naši dorostenci po první soutěžní sezóně, kdy mohli konečně vystupovat jako družstvo, ne jen jako jednotlivci hájící barvy našeho sboru a města Miletín, sní o zgenerálované, upravené mašině.

Pro neznalé: o PPS-12 přenosné požární stříkačce.

Když jsem v předchozím čísle Sousedských listů psal o tom, že dorostenci neudělali na soutěžích žádnou díru do světa, tak to neznamenal, že by tu díru nebo alespoň díрку do světa hasičského sportu nechtěli nebo nemohli udělat. Jen prostě ta námi používaná mašina po létech práce kulhá na obě nohy, ne-li na víc.

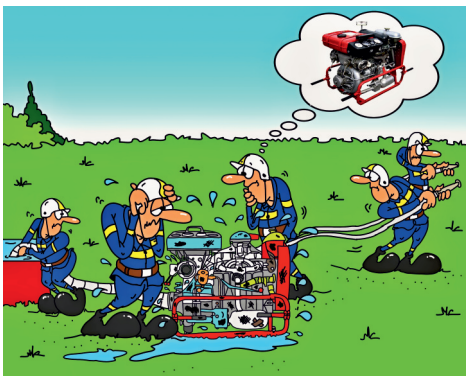
Bohužel finanční náklady na rekonstrukci mašiny, které se šplhají od 130 000 a výše, přičemž nová přijde na víc než čtvrt milionu, nejsou v možnostech sboru, který si na svoji činnost vydělává pouze sběrem starého železa a vyřazených elektrospotřebičů, opravdu reálné. Reálné to není ani z pozice města Miletín.

Takže jsme se pravděpodobně dostali do patové situace. Jenže dorostenci a dorostenky, kterých je v současné době 20, kteří v našem kolektivu pracují, a další dorůstají, se nehodlají s, pro ně nepříznivou situací, kdy pokud se chtějí účastnit závodů, musí prosit spřátelená družstva o zapůjčení mašiny, smířit! Proto by chtěli pospolitost Miletína a celého Miletínska požádat o pomoc. Všechny, kdo mohou a hlavně chtějí pomoci udržet tuto partu mladých lidí pospolu pod vlajkou Miletína, prosí o pomoc. Sami nestojí jen s nataženou rukou, ale vymýšlejí způsoby, jak svými silami přispět ke zdárnému vyřešení problému.

Pod heslem „Stromeček do země, korunka do kasy“ chtějí pomoci obnovovat lesy, vymýšlejí jiné akce a opatření k co nejrychlejšímu dosažení svého snu.

Problémy jsou od toho, aby se řešily. Je pravda, že někdy je problém nad možností vyřešení jednotlivcem, ale dá se vyřešit společnými silami. Podaří se nám tuto partičku udržet při životě?

Partičku lidí, kteří něco tvoří a dělají, a to nejen pro sebe? Nebo raději pomůžeme rozmnožit, jak já říkám „schůdkovou“ partu, po které zůstává jen smrad, nepořádek a škody?

Schůdková parta? Parta posedávající na schodech jídelny Celní školy a nejen tam.

Věřím, že společnými silami (dorostenci + SDH + město Miletín + miletínská společnost + všichni, kterým není budoucnost hasičstva na Mileťánsku lhostejná) se nám to podaří.

I sebemenší pomoc je vítána. Dorostenci sice nemohou Miletínu a okolí slíbit, že se jim ta díra do světa udělat podaří, ale jistě mohou slíbit, že je v budoucnu budeme potkávat při řešení krizových situací.

Informace k problému jistě podají Tomáš Hlavatý, Tomáš Trnovský, David Pour a Marcela Svobodová.

Za Sbor dobrovolných hasičů
Miletín Bedřich Hak

12. ročník

Miletínského Šmodrchu

22. února se konal již 12. ročník soutěže v uzlování Miletínský Šmodrch. Soutěž se konala společně s prvním ročníkem Halového TFA v hořícké sokolovně. Uzlování se zúčastnilo 152 dětí a mládeže z okresů Jičín a Trutnov.

V kategorii mladších se nejlépe umístil zástupce hasičů z Hořic, v kategorii starších nejrychleji šmodrchala zástupkyně Choustníkova Hradiště.

V kategorii dorost a více obsadil první příčku náš zástupce Vojta Pour. Putovní pohár si pro letošek odvezli kamarádi z Hořic.

Na hladký průběh uzlování dohlížel jako rozhodčí David Pour, pomáhali mu Vojta Pour a Káťa Štěrbová. O občerstvení se nám postaraly jako již tradičně Jana Svobodová, Hana Hlavatá, Ilona Dulínková a Zuzana Nečesaná.

Všech těmto lidičkám, kteří obětují svůj volný čas na to, aby nám pomohli, moc děkujeme.

Maškarní karneval

První březnový den jsme uspořádali již tradiční Maškarní karneval pro děti. Odpoledne, které začalo ve 14 hodin v sále Sousedského domu v Miletíně, se zúčastnilo asi 30 dětí z našeho města a okolí.

Byly pro ně připraveny soutěže, volily se tři nejhezčí masky a k tančování nám hrál DJ Brácha.

Závěrem bych chtěla poděkovat Městu Miletín, Královéhradeckému kraji a cukrárně Erben za finanční a materiální podporu.

Během jarní sezóny se budeme připravovat na co nejlepší účast v soutěžích v okresech Jičín, Trutnov a Hradec Králové. Budeme snažit o co nejlepší umístění a co nejlépe reprezentovat Miletín.

Čekají nás závody v běhu na šedesát metrů s překážkami, v požárním útoku a ve štafetách. Celé naše snažení vyvrcholí koncem května na okresním kole hry Plamen u nás v Miletíně. Budeme rádi, když se na nás přijdete na koupaliště a do kempu podívat.

Marcela Svobodová

Článek jako reakce na reakci k mému článku

Ač velice nerad, ale musím reagovat na reakci našeho pana starosty Miroslava Noska na můj článek.

Ano, získat AED konečně i pro Miletín byla moje čistě soukromá akce. Uvážil jsem, že když už na tom světě straším celé půlstoletí, tak bych mohl společností něco vrátit a tisícovka za každý rok mého pobytu na světě se mě zdála adekvátní. Ta tisícovka za rok vyšla právě na to AED.

Znovu, ano byla to čistě moje akce, ale jen do té doby, než se můj záměr prosákl. Potom mě oslovilo pár lidí, že by se také rádi na tomto úmyslu podíleli. Jako první byl kolektiv mladých hasičů a paní Jaroslava Erbenová. Proto jsem psal, že se jednalo o nevynucenou vstřícnost.

Město a okolní obce opravdu o sbírce nevěděly. Ona totiž žádná sbírka nebyla. Jen akce, které byly posléze vymyšleny a realizovány. Proto ani obec Rohoznice nebyla požádána o finanční příspěvek. Vstřícnost od Rohoznice přišla od Rohoznice samé na popud jednoho z členů zastupitelstva. Následná žádost ode mě a posléze od SDH Miletín, byla podána na doporučení OÚ Rohoznice. Kdo nechce, nevidí nebo neumí číst.

Velký, bílý, popsaný a pomalovaný lantuch na Svatojakubském jarmarku byl asi neviditelný. Škoda, že jsi se o mém záměru teda spíš již o jeho výsledku dozvěděl, Mirku, úplně náhodou až 22. listopadu. Jinak bys určitě přišel na moje narozeniny, kam jsem všechny své kamarády a kamarádky srdečně zval. Asi se meilík k tobě někde zatoulal nebo jsi ho v množství korespondence přehlédl. A já myslel, že se na mě zlobíš. Mrzí mě to.

Opravdu vybrat a zakoupit vhodný AED není jen tak. Tomáši Božkovi to také chvilku trvalo. Poptávání, objednání a dodání trvalo necelé dva měsíce.

Kdo je majitelem? Majitelem AED je Sbor dobrovolných hasičů Miletín, který ho na své výroční valné hromadě mnou předal do rukou velitele JPO Tomáše Trnovského za přítomnosti místostarostky paní Hlaváčkové, hostů a členů SDH k užívání výjezdni jednotce. Podobně to podle informací bylo i v Hořicích. Město Hořice AED pořídilo a předalo k užívání výjezdovce. V době, kdy píší tyto řádky, tak se naše jednotka chystá na proškolení záchrankou Královéhradeckého kraje. Po školení bude jednotka vedena v databázi záchranky.

No dobře, veškerý výtěžek ze sběru železa to nebyl, to by nám nezbylo nic na výročku. Ale podstatná část ano. Teda zatím. Ještě jednou. Ano byla to moje aktivita a byl jsem

připraven zaplatit částku celou. Jsem český furiant, a když něco plácnu, tak ať to stojí, co to stojí.

Teď ještě k odměnám členům výjezdni jednotky. V zastupitelstvu města Miletín jsem seděl dvě volební období. Během tohoto období jsem zvážení odměn pro hasiče ve výjezdovce předestíral několikrát. Naposledy když jsme si schvalovali zvýšení odměn zastupitelům.

Já vím, že jsme spolu již ve věku, kdy nám pořád někdo něco schovává. Máme na to už právo. Takže je možné, že si nepamatuješ, že jsem na pracovní schůzce odkazoval na ohodnocení členů JPO v obci Bílá Třemešná. Po diskusi v jednotce jsem podal i návrh možného řešení. Víím, že jste členům jeden čas umožnili bezplatně využívat koupaliště. Uvažovalo se i o posilovně. Ale nezlob se na mě, "O vlku a koze." Nevím, kde jsi se, nebo jste se informovali o odměňování hasičů. Já mám informace takové, že členové JPO 3 jsou většinou odměňování fixní taxou za výjezd a JPO2 již taxou měsíční, podle zařazení.

Už když jsem před asi 25 roky dělal velitele v Bílých Poličanech, tak člen jednotky měl nárok na 100 Kč za výjezd a velitel na 150 Kč. Ono pak mrzí, když nákej chytřej řekne „Měli jste výjezd a v neděli a večer to se zas napakujete“. To jen nemrzí, to doslova nasr..., to je na přesdrž....!

Některí ani ty refundace neuplatňujeme! Navíc se refundace vztahují na pracovní dobu. A jak jistě občané ví, mnoho výjezdů se děje mimo pracovní dobu a o víkendech. A papírování, a nejen papírování, je okolo práce v JPO až nad hlavu. A ta se nezohledňuje už vůbec. Nezlobte se, ale to je čas, který dotyčný ukrádá svoji rodině pro jiné. Bohužel si myslím, že tomu pomáhá i zavádějící informace. Jako „Miletín od roku 2015 do JPO investoval skoro sedm a čtvrt milionu Kč“. Předpokládám, že v tom je rekonstrukce cisterny a poté i hasičárny. Nezlobte se na mě to je investice do majetku města, jeho zhodnocení. Škoda, že k této informaci nebylo připojeno, že hasiči před příjezdem „nové“ cisterny při snižování podlahy, při ležení pod tou cisternou, aby mohla vůbec plnit své poslání, že při bouracích pracích při rekonstrukci odpracovali stovky hodin. Stovky hodin zcela zadarmo. A to i členové a členky sboru, které s JPO nemají co do činění. Jsme rádi, že si naši dobrovolné práce vážíte. To slyší hasiči pořád. Hlavně když někomu někde teče do bot, když někomu hoří střecha nad hlavou, když nastydnu slepice, když kočka neumí slézt ze stromu, když na zahradu přiletí včelky, anebo

když je před volbami.

Jsou to sice pěkná slova, ale jen slova. Ale když má společnost sáhnout do štrůzoku, tak to je už podstatně horší. A že se práce dobrovolných členů výjezdovek společností až zneužívá, to mně nikdo nevymluví. Pak se to kolikrát spláchne třeba děkovným listem a ponožkami.

A to průřezem celou naší společností. JPO a SDH jsou úplně jiné skutečnosti, (JPO jednotka požární ochrany, je zřizována obcí, takže její členové jsou vlastně zaměstnanci obce, SDH je spolek, jako Rybáři, Myslivci, Turisti, Fotbalisti a podobně). Tak proč míchat do jednoho pytle členy JPO s SDH a mladými hasiči. Ano, město jednou za 2 týdny v pátek uvolňuje jednoho pracovníka na údržbu zařízení JPO. Ano, zaměstnává dva členy JPO Miletín, zrovna tak jako město Hořice poskytuje práci dvěma členům naší JPO, jako pan Stýblo poskytuje obživu jednomu členu naší JPO, jako pan Šimek a ZD Miletín poskytuje práci dalším členům naší JPO a další. Bohužel již 30 let pouze o své blahovůli. Pořád tu není nějaké zvýhodnění zaměstnavatele, že zaměstnává členy záahových jednotek, kteří mu pak chybějí ve výrobě.

Závěrem bych se chtěl pozastavit nad skutečností, že jsou některé články poskytovány k přečtení a posouzení, ještě před jeho vydáním. Pokud si to přečte zástupce zřizovatele periodika, budiž. Asi na to má právo, možná i povinnost. Pokud na to zřizovatel nebo dotčená osoba reaguje souběžně, no budiž. Ale proč ten zvýhodněný předkládá a předesílá ostatním svůj pohled na daný článek, ještě než ten článek vyjde. Ještě než oschne inkoust, tak už drčí telefony. Je třeba podotknout, že většinou telefony na nesprávné číslo, ač pod článkem je jméno pisatele. Pak někteří reagují na něco, na co vlastně podle jejich slov nemuseli reagovat vůbec. Protože to v článku vlastně ani není. Nezavání to cenzurou? A ještě! Proč v reakci předesílat co už pisatel článku kdy co pro společnost udělal. To mě připadá jako přimlouvání se k přihlídnutí polehčujících skutečností před vynesením rozsudku.

Úplným závěrem. „Mrzí mě, když se doslechnu, že jsem dehonestován, že dehonestuji město Miletín“.

O tom, že reaguji na reakci na můj článek, jsem autora reakce informoval po internetu.

Bedřich Hak

Miletínský stolní tenis

Zápolení dospělých

Předposlední sobotu loňského roku se konal v miletínské sokolovně tradiční, již 37. ročník vánočního turnaje ve stolním tenise. Zúčastnilo se dvacet hráčů, bohužel mezi nimi nebyla žádná odvážná žena.

Právě počet dvaceti hráčů určil hrací systém, čtyři skupiny po pěti, kdy do finálového pavouka postupovali první čtyři hráči. Poslední hráči ve skupině si zahráli skupinu útěchy.

Hráči byli dále dle výsledků ve skupině naložováni do pavouka. Po dramatických bitvách nakonec postoupili do finále Radek Hyršal z Červeněvse a domácí překvapení, Tomáš Vynčálek. Ve finále měl sice navrch soupeř z Červeněvse, ale i tak získal Tomáš Vynčálek krásné 2. místo. O třetí místo si zahrál Ondra Brzek, který narazil na Karla Šedivého, obhájce loňského bronzu. Nakonec se mu loňské pozice obhájit nepodařilo a Ondřej Brzek si odnesl bronzovou medaili.

Zatímco finišovalo finále dvouher, rozehrál se i pavouk čtyřher. V semifinále na sebe narazily páry Tomáš Lámr a Martin Krátký proti Zdenkovi Malému a Karlu Šedivému. Prvním postupujícím byl pár Lámr, Krátký.

V druhém semifinále zvítězil pár Michal Řehák a Tomáš Vinčálek nad Hyršalovci.

Na Hyršalovce nezůstala medaile, v boji o třetí místo podlehli Karlu Šedivému a Zdenkovi Malému.

V krásném finále byl úspěšnější pár Řehák, Vynčálek. Na Lámr s Krátkým zůstalo krásné 2. místo.

Po vyhlášení se svedlo nespočet dalších zápasů a všichni odcházeli spokojeni s úsměvem na tváři, za což jsou pořadatelé nesmírně rádi a těší se na další ročník turnaje.

Roman Rais

Vánoční turnaj mládeže

Turnaj proběhl 23. 12. v dopoledních hodinách v místní sokolovně za podpory města Miletín. Zúčastnilo se 10 dětí či mládežníků. Nejmladší účastníci byla šestiletá Nela Vítová.

Hrálo se ve dvou skupinách systémem každý s každým na 2 vítězné sety. Čtyři nejlepší hráči z každé skupiny postoupili do vyřazovacích bojů, kde se již hrálo na 3 vítězné sety.

Do finále postoupili dva největší favorité turnaje. Soňa Petrová porazila 3:1 na sety Filipa Kozáka a stala se vítězkou turnaje.

V boji o 3. místo byl úspěšnější Vojta Jalový, který porazil 3:0 Anetu Vojtíškovou. Na 5. místě se umístil Kája Hradil. Šesté místo obsadila jeho sestra Míša Hradilová. Sedmá příčka patřila Štěpánovi Vítovi, osmá Natálii Čonkové. Devátý skončil Toník Plecháč a pořadí uzavírala zde již zmíněná Nela Vítová.

Nicméně na konci turnaje bylo vyhlášeno 10 kategorií a každý hráč či hráčka se stali vítězem své kategorie. Tudíž všichni dostali zlaté medaile a diplomy za 1. místo.

Miletínský turnaj mládeže tak poznal deset vítězů, kterým dále byly předány drobné ceny.

Miloš Petr

Dorostenci v roce 2019

V dorostenecké okresní soutěži reprezentují SK Miletín Soňa Petrová s Filipem Kozákem. Oba dlouhodobě patří mezi nejlepší hráče v mládežnických soutěžích. V letošní sezóně to opět potvrdili.

Soňa s bilancí 22 výher a 4 porážky, Filip 19 výher a 7 porážek ve dvouhře. Ve čtyřhře spolu 10krát zvítězili a jen 3krát prohráli.

Okresní soutěž dorostu čítá 14 družstev. Po skončení základní části naši svěřenci obsadili skvělé 3. místo. Postoupili na finálový turnaj do Chomutic, který je určený pro čtyři nejlepší týmy po základní části.

Hraje se letos 14. března. Bude se zde hrát o titul okresního přeborníka a týmové okresní medaile. Naši dorostenci obhajují bronzové medaile z loňské sezóny.

Dále Soňa Petrová v loňské sezóně poprvé okusila soutěž Divize žen. Hostuje za tým Chomutic. Jejimi soupeřkami jsou hráčky z Dobrého, Chrudimi a Lanškrouna. Se svou bilancí 17 výher a jen 6 porážkami ve dvouhře a 4 výhrami a bez porážky ve čtyřhře, se za svoje výsledky nemusí stydět.

Chomutice se přetahují s Lanškrounem o 2. místo, rozhodne následující poslední kolo.

Romas Rais

Mototiger bilancuje a plánuje

Zima ještě pořádně ani nezačala a už se rychle blíží jaro. Je tedy čas naposledy se vrátit za sezónou 2019 a zároveň nahlédnout pod pokličku plánů pro rok 2020.

V roce 2019 jsme opět bojovali na několika závodních frontách. Nejvýraznější stopu jsme zanechali v seriálu cross country KTM ECC. Zde si výborně vedl Martin Němeček, který vybojoval skvělé 5. místo v celkovém pořadí ve třídě veterán bez licence. V té samé třídě se 12. místem prezentoval stále se zlepšující Honza Václavík, který ale sezónu ukončil zlomenou nohou.

Zranění se nevyhnula ani nestárnoucímu matadorovi Ludčkovi Bučkovi. Na jaře ho v rozjíždějí se sezóně přibrzdil zlomený malíček a v létě pak zlomená klíční kost. I přes tyto vynucené přestávky stihl slušnou porci závodů v seriálu KTM ECC, Nova cup a hlavně Mistrovství ČR a Rakouska v závodech Supermoto. Na Supermoto se Luďka nyní nejvíce soustředí. Před sezónou zakoupil nový speciál Husqvarna 450 a i díky tomu zaznamenal pěkná pódiová umístění.

Velmi dobré výsledky máme každoročně i z jednorázového závodu Třebešovská třístovka. Je to klasický sprint, závod v akceleraci v různých kubaturách. Letos při absenci Ludčka Bučka kraloval Luděk Kulhánek ml. Díky zapůjčení speciálu supermoto od Ludčka Bučka mohl startovat ve 3 třídách. Vedl si znamenitě a tři starty proměnil ve tři vítězství.

Na konci sezóny se náš tým zúčastnil posledního tankování ve Vítězně. Tento závod s velmi přátelskou atmosférou pořádá náš člen a velký kamarád Honza Vodochodský s tátou.

Vyrazili jsme v široké sestavě. Hlavně ve třídě veterán bylo startovní pole krásně zbarvené oranžovou barvou dresů s tygrem na hrudi. A co více. Závod, který vždy přiláká závodníky ze širokého okolí, podruhé za sebou ve třídě veterán ovládl Martin Němeček.

A kde se s námi můžete potkat letos? Tradičně největší zastoupení budeme mít v seriálu KTM ECC. Jedná se o dvouhodinové závody cross country.

Seriál se jezdí v krásném prostředí Semilská. Když je hezké počasí většinou je možné kromě závodů sledovat i nádherné výhledy na malebnou krajinu. No a když je počasí deštivé, jsou závody divácky ještě zajímavější. Kopcovitý terén totiž nedá na blátivém podkladu vy-

dechnout žádnému jezdcovi. Pro rok 2020 jsou v kalendáři naplánované tyto závodní lokality:

- 2.-3. 5. Chuchelna
- 1.-2. 8. Loukov
- 12.-13. 9. Bystrá nad Jizerou
- 26. 9. Vysoké nad Jizerou
- 31.10.-1.11. Bozkov
- 15.-16. 8. nebo
- 3.-4. 10. Mříčná

Na další boje o cenné vavříny se chystá Luděk Buček v závodech supermoto v rámci Mistrovství ČR. Na jeho dravé závodnické srdce bude možné se přijít podívat nejbližše na okruh do Vysokého Mýta 18. - 19. července nebo 25. - 26. září.

Asi nejvýraznější novinkou nadcházející sezóny je vstup Mototigeru na přírodní okruhy v závodech silničních motorek. O tuto změnu se postará Luděk Kulhánek ml. Po mnoha letech vymění ostrý drapak za hladký vzorek silničních pneumatik. Luděk zakoupil prověřený silniční speciál a bude sbírat zkušenosti v kategorii Twin. Bohužel kvůli závěrečným zkouškám ve škole zřejmě vynechá prestižní podnik 300 zatáček Gustava Havla. Nicméně vidět bychom ho mohli 13. - 14. června v Jičíně.

Děkujeme za podporu všem našim partnerům a fanouškům.

Těšíme se s vámi na shledanou v prostředí s vůní benzínu.

Tomáš Císař

Fotbal v Miletíně - od předpřípravky po Áčko

Předpřípravka se hlásí...

Turnaj o hořickou trubičku

V sobotu 15. února se naši nejmenší hráči zúčastnili 1. ročníku turnaje O hořickou trubičku v hale Hořice. Odjízďeli jsme s oslabeným mužstvem, protože pro nemoc chyběli Saša Dubenecký, Matyáš Poláček a Vojtěch Smolík.

Turnaje se zúčastnilo 6 mužstev s hracím systémem 3+0 (bez brankáře) a 14 hracích minut. Mužstvo i přes oslabení prokázalo obrovskou chuť nedát „svou kůži zadarmo“ a do každého zápasu nastupovalo s chutí vyhrávat. A tady je důkaz:

Miletín - Chomutice 4:3 Miletín - Úpice 5:2

Miletín - Hořice BD 7:5 Miletín - Hořice ČD 5:4

a jediný zápas porážka: Miletín - Jičíněves 0:2

Jičíněves se stal vítězem turnaje. Naše mužstvo skončilo druhé se stejným počtem bodů, ale horším skóre. Velké poděkování patří i rodičům a fandům našich hráčů, kteří podporovali fanděním výkon mužstva po celý čas turnaje. O vítězství bojovali hráči: Štěpán Novák, Martin Jungkind, Michal Dobias, Tomáš Vaníček, Mikuláš Střítežský a Adrian Vtípil.

Vladimír Marek, trenér

Příprava na jarní část fotbalové sezony 2019- 2020

Po úspěšné podzimní části, kdy jsme obsadili druhé místo, dostali hráči i funkcionáři čas na odpočinek. Znovu jsme se sešli na prvním tréninku 21. ledna. Tréninky probíhali tradičně dvakrát týdně v tělocvičně a venku na umělé trávě.

Součástí přípravy byl turnaj který se konal v Lomnici nad Popelkou. Účastníky tohoto turnaje byla mužstva z jičínského okresu a Libereckého kraje. My jsme hráli ve skupině s těmito mužstvy.

Nemyčeves - Miletín 0:9

Lomnice nad Popelkou - Miletín 7:2

Přepeře B - Miletín 1:8

Dorost FK Jablonec - Miletín 2:1

Sobotka A - Miletín 2:3

Celkově jsme obsadili z devíti účastníků páté místo. Nejlepším střelcem turnaje byl Jan Hátle s devíti brankami. Turnaj splnil svůj účel a do hry se zapojil větší počet hráčů.

Mimo tento turnaj absolvovali hráči soustředění ve sportovním centru v Ústí nad Orlicí. V tomto areálu hráči využívali velké hřiště s UT, posilovnu, výběhy do terénu, výřivku, bazén a saunu. S přístupem hráčů a podmínkami panovala velká spokojenost.

Do začátku soutěže jsou v plánu ještě dva zápasy. První z nich v Dohalicích proti domácímu mužstvu a druhý v Hradci Králové proti Slávii.

První jarní mistrovský zápas odehrajeme na domácím trávníku proti silné Nové Pace.

Pozvánku na naše zápasy najdete i s uvedením termínů na straně ...

Věřím že jsme dobře připraveni a budeme podávat podobné výkony jako na podzim. Těšíme se na vaši návštěvu.

Antonín Kraus
vedoucí mužstva

Město Miletín

náměstí Karla Jaromíra Erbena čp. 99, Miletín
vyhlašuje podle § 7 zákona č. 312/2002 Sb.

výběrové řízení na funkci

odborný referent stavebního úřadu a územního plánování Městského úřadu Miletín

Druh práce: správní činnosti, agenda stavebního úřadu a územního plánování

Místo výkonu funkce: správní obvod města Miletín

Platová třída: 9 - 10

Hlavní předpoklady pro výkon funkce: dosažení věku 18 let, způsobilost k právním úkonům, státní občanství ČR, bezúhonnost, ovládnutí jednacích jazyků, minimálně střední vzdělání s maturitou

Předpokládaný termín nástupu: 1. prosince 2019, případně po dohodě

Podrobné informace zájemcům rád poskytne pan Ladislav Hejna, referent stavebního úřadu a územního plánování, telefon 493 693 031.

Informace též na úřední desce města.

Připojte se k týmu pracovníků, kteří se budou v sezóně 2020 starat o Autokemp Na vyhlídce Miletín

Přivítáme mezi sebe
přátelské, spolehlivé a pozitivní osoby,
znalé práce na počítači, na pozici

RECEPČNÍ

a

pečlivé, spolehlivé osoby na pozici

UKLÍZEČKA

Sezóna od 1. května do 30. září 2020

Informace poskytne PhDr. Iva Reichlová, tel. 724 04 04 12

Písemné přihlášky zašlete poštou nebo doručte osobně na městský úřad

A PEPPERMINT COMPANY

Pro náš závod ZKS miltex s.r.o. v Miletíně hledáme nové spolupracovníky.

NABÍZÍME:

- trvalý pracovní poměr
- zázemí stabilní mezinárodní společnosti
- práci na směny v nepřetržitém provozu
- příspěvek na stravování na pracovišti
- zvýhodněné volání i pro rodinné příslušníky
- program pracovních pobytů v našem mateřském závodě ZKS u Zwickau v Německu

Chcete se stát naším spolupracovníkem?
Těšíme se na váš zájem!

Monika Kašparová
personální referentka

tel.: 493 653 117
m.kasparova@zks-miltex.cz

A PEPPERMINT COMPANY

ZKS miltex s.r.o.

Lhotova 252, 507 71 Miletín

e-mail: p.stuchlikova@zks-miltex.cz

tel.: 493 653 112, www.zks-miltex.cz

Hledáme brigádníky na pozici: OSTRAHA OBJEKTU (VRÁTNÝ) NÁSTUP MOŽNÝ IHNEDE

Požadujeme: spolehlivost, ochotu učit se novým věcem, schopnost práce na noční směny

Nabízíme: příležitostnou práci v klidném prostředí vhodnou pro aktivní seniory, mzdu vždy v řádném termínu a další zaměstnanecké výhody

Fotbalový oddíl

pořádá

Pouťovou diskotéku

80. a 90. léta až po současnost

**25. dubna 2020 od 20.00 hod.
Sousedský dům v Miletíně**

Hraje : DJ Brácha

Vstupné : 70,- Kč

